





## בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תמ"ש 6638-12-15 א.צ.נ' צ.צ., תמ"ש 6573-12-15, תמ"ש 6600-12-15 ותמ"ש 60839-12-16

- 1 בתסקיר צוין כי בעקבות תאונת דרכים קשה שעבר הנתבע הוא נדרש להליך שיקום ממושך
- 2 ומורכב שארך שמונה שנים בהן לא עבד. בתקופה זו התובעת עבדה, טיפלה בבית, בנתבע
- 3 ובילדים. התובעת חשה כי הנתבע השתנה, הוא מנע מבעדה לסעוד את הוריה ובהמשך
- 4 לשמור על קשר עם משפחתה. היחסים ביניהם היו קרים ונפגעה ביניהם תהום, כל אחד חיי
- 5 את חייו. הנתבע שיתף כי חיו כמו כל הזוגות עם עליות וירידות. התובעת רצתה בילד נוסף
- 6 בתקווה שישפר את היחסים ביניהם וימלא את החלל הרגשי. בחופשת הלידה בקשה
- 7 התובעת לסיים את הזוגיות ביניהם. בתקופה זו הכירה ידיד והחל להירקם ביניהם רומן.
- 8 לנתבע נודע על הרומן והוא הרגיש פגוע מאוד ונחרד מהתנהלותה בעטיו על חשבון הילדים.
- 9 "לדבריו לא היה מוכן ויצא בעקבות כך למאבק נגדה בעבור ילדיו". לדברי התובעת "החל
- 10 להיות גיהינום בבית" הנתבע קיללה לפני הקטינים, שלח רמזים לילדים על הקשר שלה, לא
- 11 שיתף בקבלת החלטות לגבי הילדים.
- 12
- 13 4. ההורים התחילו את ההליכים בשיאו של משבר תהליך הגירושין על רקע קשר האישה עם
- 14 גבר אחר, העדר תקשורת ביניהם והעברת מידע דרך הילדים.
- 15
- 16 5. הליך שיקום הקשר בין האם לקטינים ט' ו' דרש התערבות של הרווחה והוגשו מספר
- 17 תסקירים על ידה, ריאיון המותב עם הקטינים, מתן החלטות שיפוטיות והפניית הצדדים
- 18 לתוכנית טיפולית אצל מטפלת פרטית.
- 19
- 20 6. כיום הקטינים ט' ו' מדברים טלפונית עם התובעת, מגיעים אליה מדי פעם, ולעיתים
- 21 רחוקות ל' ישן אצלה, אך לא מתקיימים זמני שהות קבועים.
- 22
- 23 7. לגבי הקטינה ר' מתקיימים זמני שהות קבועים עם הנתבע בימים ב' ו- ה' וכל שבת שנייה
- 24 לסירוגין.
- 25
- 26 8. עד כה לא ניתנה החלטה בעניין משמורת הקטינים, להבדיל מהחלטות באשר לחלוקת זמני
- 27 שהות שלא קוימו ביחס לבנים, ואולם הלכה למעשה הקטינים ט' ו' נמצאים במשמורת
- 28 אביהם והקטינה ר' נמצאת במשמורת אימה.
- 29
- 30 9. כך גם לא נפסקו מזונות הקטינים ט' ו'. בהמשך הייתה השתתפות התובעת במחצית
- 31 החינוך, הבריאות וחוג הכדורגל מיוזמתה.
- 32 ואילו לגבי הקטינה ר', נקבע כי ההורים יישאו בחלקים שווים בהוצאות גן, חינוך ובריאות.
- 33
- 34 10. באשר להליך הרכושי, הצדדים הסכימו כי מועד הקרע ביניהם חל ביום 31.12.2015.
- 35



## בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תמ"ש 6638-12-15 א.צ.נ' צ.צ, תמ"ש 6573-12-15, תמ"ש 6600-12-15 ותמ"ש - 60839  
12-16

- 1 11. בשנת 2001 נפצע הנתבע בתאונת דרכים ועבר ניתוחים בגבו, לנתבע נותרה נכות של 61% ו-  
2 100% אובדן כושר עבודה. ביום 9.3.2009 אישר בית המשפט המחוזי בחיפה את הסכם  
3 הפשרה בין הנתבע לחברת הכשרת היישוב חברה לביטוח בע"מ על סך של 1,180,000 ₪  
4 כפיצוי כולל. ביום 31.7.2008 ניתן תוקף של פסק דין להסכם גישור בין הנתבע לחברת  
5 איילון חברה לביטוח בע"מ על סך של 98,553 ₪. כן קיבל לידי הנתבע קצבת נכות  
6 מהמל"ל. כספי הפיצויים שמשו לרכישת הבית ב\*\*\*\*\*.  
7  
8 12. לצדדים בעלות בשני נכסים - האחד ברחוב \*\*\*\*\* ב\*\*\*\*\* אשר הוערך על ידי שמאי  
9 המקרקעין בשווי של 2,050,000 ₪ והשני ב\*\*\*\*\* שהוערך בשווי של 875,000 ₪.  
10  
11 13. ביום 4.7.2016 ניתן על ידי צו פירוק שיתוף לשני הנכסים באופן שהתובעת רכשה את  
12 זכויות הנתבע בבית ב\*\*\*\*\* והנתבע רכש את זכויות התובעת בבית אשר ב\*\*\*\*\*.  
13 בחשבון נאמנות של באי כוח הצדדים הופקד סך של 447,797 ₪ בגין חלקה של התובעת  
14 שנתר לאחר כלל הקיזוזים שבוצעו.  
15  
16 14. הצדדים מינו בהסכמה את רו"ח ועקנין ירון ליתן חוות דעת באשר לאיזון הזכויות  
17 הסוציאליות והוצעו על ידו שתי חלופות לאיזון הזכויות.  
18

### ב- תביעת משמורת 6638-12-15

#### **ב-1 טענות התובעת בתמצית**

- 21  
22  
23 15. התובעת טענה כי יחסי הצדדים החלו באהבה גדולה והסתיימו במפח נפש. המשבר הראשון  
24 של הצדדים היה לפני 14 שנים כאשר היו מעורבים בתאונת דרכים והנתבע נפגע באורח  
25 בינוני ונאלץ לעבור ניתוח מורכב ולאחר מכן עבר שיקום. לטענת התובעת היא סעדה את  
26 הנתבע וטיפלה בו במסירות, אך כששב לאיתנו חלה תפנית בהתנהגותו והוא הפגין ריחוק  
27 ממנה וסלידה ממשפחתה, ואז גמלה בליבה ההחלטה לסיים את הנישואין. לדברי התובעת  
28 במהלך 7 שנים בהם היה בשיקום לא עבד הנתבע כך שעול הפרנסה והטיפול בילדיהם נפל  
29 על כתפיה בלבד.  
30  
31 16. לטענתה ניסתה לשמור על התא המשפחתי וביקשה מן הנתבע לגשת לייעוץ זוגי ולאחר  
32 הפצרותיה הנתבע נענה לכך, אך לאחר מספר פגישות נטש הייעוץ. הצדדים פעלו להבאת  
33 ילדה נוספת לעולם כדי "שתציל" את הנישואין אך הדבר לא הועיל. כל ניסיונותיה לשכנע  
34 את הנתבע לשוב ליועץ הנישואין נתקלו בחומה בצורה.



## בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תמ"ש 6638-12-15 א.צ.נ' צ.צ., תמ"ש 6573-12-15, תמ"ש 6600-12-15 ותמ"ש 60839-12-16

17. בסיכומיה טענה כי על אף החלטות בית המשפט בהליך, זמני השהות היחידים המקוימים הנם לגבי הקטינה ר', אשר שוהה עם האב בימים שני וחמישי וכל שבת שנייה. הקטינים ט' ולי' משוחחים עמה טלפונית, אולם מגיעים אליה רק מדי פעם (ולעיתים רחוקות בנה ל' לן אצלה), אך אין זמני שהות קבועים, והילדים עדיין מושפעים מהאב עקב הניכור וההסתה שהושרשו בהם.
18. התובעת מבקשת להותיר את ההחלטה שניתנה ביום 19.1.2017 על כנה כך שזמני השהות של הקטינים יהיו מחצה על מחצה ללא חיוב התובעת במזונות נוכח הניכור ההורי שהפך המצב לבלתי הפיך. התובעת גם מתנגדת להעברת כספי קצבאות הקטינים ט' ולי' לידי הנתבע רטרואקטיבית. לדבריה חלק מהקצבה מועברת לחיסכון לקטינים והיא אינה מתנגדת שהחיסכון יירשם על שם שני הצדדים עד הגיע הקטינים לבגרות.
19. בסיכומי התשובה מטעמה ציינה כי ניסיון הנתבע להציג עצמו כמי שבזכותו קיים קשר בינה לקטינים חוטא לאמת, כיוון שהוא זה אשר ניכר והסית את הקטינים כנגדה, והיא זו אשר נשאה בעלות הטיפול שעברו לצורך חידוש הקשר. התובעת ציטטה מתסקיר העו"ס ומהחלטות בית המשפט להוכחת היות הנתבע הורה מנכר. לדבריה גם שיתוף הפעולה של הנתבע נבע מהחלטות בית המשפט אשר לוו בהטלת קנסות בגין אי ביצועם.
- ב-2 טענות הנתבע בתמצית**
20. הנתבע בכתב הגנתו טען כי התביעה גדושה שקרים וכי מאז פרוץ המשבר ניסה לסיים המחלוקות בכל דרך אפשרית. לדבריו הוא זה אשר סבל מפח נפש מן התובעת אשר בגדה בו ברומן ממושך עם גבר זר אשר התגרש מאשתו למענה. לדבריו הבין כי אין טעם בייעוץ נישואין כאשר לתובעת קיים בן זוג אחר. עוד טען כי התובעת לא סעדה אותו בתקופה שלאחר התאונה אלא הוריו. לדבריו הקשר שלו עם ילדיו מיוחד והדוק, ואין ספק כי טובתם ורצונם של הילדים לשהות עמו. הנתבע ציין כי ראוי לקבוע לצדדים משמורת משותפת.
21. בסיכומיו הנתבע טען כי בין התובעת לבנה א' שרר קשר רעוע מלכתחילה וכי מאז גילה בנם על הקשר הרומנטי האסור שניהלה, סירב באופן עיקש לכל קשר עמה. לטענתו הבנים ט' ולי' הושפעו מאחיהם א' וכיום נמצאים בקשר רצוף וקבוע עם התובעת בזכות השקעתו בחידוש הקשר. הנתבע ציין כי התובעת שיקרה כאשר טענה כי האב אינו דמות משמעותית בחיי הילדים ונראה כי הילדים הפנו לה את העורף ורק בסיועו שבו לקשר עמה. עוד הפנה למספר ציוני דרך בהם הוסלמו יחסי התובעת עם הילדים, החל מסירובה להסכם שהוצע על ידי



## בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תמ"ש 6638-12-15 א.צ. נ' צ.צ., תמ"ש 6573-12-15, תמ"ש 6600-12-15 ותמ"ש 60839-12-16

1 באת כוחו ואיום מצידה כי לא יראה את ילדיו, המשכו בהוצאת צו-עיקוב יציאה מן הארץ  
2 כנגד הילדים וכן פירוק התא המשפחתי במעשי הבגידה והניאוף.

3  
4 22. לגישתו, התובעת היא זו שהסיתה את הקטינים כנגדו (וכינתה אותו "שטן") ואף ניסתה  
5 להפריד בין האחים תוך יצירת קנאה ביניהם. לטענתו התובעת הודתה בחקירתה כי הוא  
6 עשה מאמצים לחדש הקשר בינה ובין הילדים. הנתבע טען כי שני הצדדים אינם חפים  
7 מטעויות והילדים טי' ולי' כבר שבו לקשר טלפוני יומיומי עם התובעת וכן נפגשים עמה מעת  
8 לעת ואף בביתה והבן לי' לן אצלה. לפיכך, יש לדחות את טענות ההסתה על ידו, כאשר על  
9 אף מעשה בגידתה בו ראה את טובת ילדיו ועשה הכל לגשר בינה לבינם.

### ב-3 דיון והכרעה

10  
11  
12  
13 23. מראשיתו של המשבר סביב פירוק המשפחה והליך הגירושין, לוותה המשפחה על ידי עו"ס  
14 לסדרי דין שהגישה תסקירים ודיווחים לעניין התקשורת בין הצדדים, מצבם הרגשי של  
15 הקטינים, המלצות להסדרי השהות ודרכים טיפוליות. מאוחר יותר נכנסה לתמונה מטפלת  
16 משפחתית שפעלה לשיקום דרכי התקשורת בין ההורים וחיידוש הקשר בין התובעת לשני  
17 בניה טי' ולי'. לצד אלו נדרשו גם החלטות שיפוטיות כדי לאכוף את קיומם של זמני השהות  
18 בין התובעת לשני בניה.

19  
20 24. בתסקיר הראשוני מיום 8.5.16 צוין על ידי עו"ס לסדרי דין כי שני ההורים מעידים על חוסר  
21 תקשורת ביניהם והעברת מידע דרך הילדים. בסיכום והערכה ציינה העו"ס כי: "א.צ.  
22 האם נחושה לסיים את הקשר ולהיות בזוגיות וצ.צ. האב עדיין מאוד פגוע, מטפל בעצמו  
23 ומתארגן בנחישות למלא את תפקידו ההורי באופן טוטאלי...הבן הבכור (שהנו מעל גיל 18)  
24 היודע על דבר בגידת אמו, נמצא במצוקה רגשית ובכעסים גדולים על האם וניתק עצמו  
25 באופן חד צדדי ממנה. לשמחתי, בימים אלו הוא מתחיל בהליך טיפולי לסייע לו  
26 בהתמודדותו. הילדים האחרים חווים קונפליקט נאמנות בין שני ההורים, אשר הינם הורים  
27 מיטיבים ומשמעותיים עבורם. לצערי הרב ההורים עדיין לא השכילו לשים את הסכסוך  
28 והמאבק שלהם בצד ולתקשר ביניהם באופן ענייני לטובת ילדיהם ומעבירים מסרים אחד  
29 לשני דרכם". העו"ס המליצה כי המשמורת על ר', לי' וטי' תהא משותפת, והקטינים יישארו  
30 בבית עד למכירתו וההורים יתחלקו בשהייה עם הילדים כל מחצית שבוע הורה אחר. כמו  
31 כן המליצה העו"ס על הדרכת הורים ותמיכה טיפולית ולהימנע מלערב ולשתף את הילדים  
32 במאבק ביניהם ומלהסית אותם כנגד ההורה השני.



## בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תמ"ש 6638-12-15 א.צ.נ' צ.צ., תמ"ש 6573-12-15, תמ"ש 6600-12-15 ותמ"ש 60839-12-16

- 1 25. הצדדים חלקו על המלצת העו"ס למתווה של קינון. התובעת ביקשה הפרדת מגורים מידית  
2 לאור המתיחות ומעורבות הקטינים בכל פרטי הסכסוך. בעוד הנתבע טען כי ככל שהתובעת  
3 אינה יכולה לשהות במחציתו עליה לצאת מן הבית והוא ירכוש את חלקה.  
4 הצדדים המשיכו לחיות תחת קורת גג אחת עד לעזיבת התובעת את הבית.  
5
- 6 26. עובר לדיון, הוגשה על ידי התובעת בקשה מיום 23.6.16 שחשפה הודעות בין הבן א' לאביו  
7 בטלפון הנייד של הבן שהצביעו על הסתה של הקטינים כנגד התובעת ושיתופם בפרטי  
8 הסכסוך.  
9
- 10 27. חילופי ההתכתבות בין הנתבע לבנו א' עלו כדי הסתה של ילדיו כנגד התובעת.  
11 הנתבע הסית את בנו א' לשכנע את אחיו ט' שלא ליסוע עם התובעת לחופשה באילת.  
12 הנתבע לבן א': "אתה חייב לשבת על ט' שלא יסע לאילת איתה יש לי הרגשה לא טובה בכל  
13 הכח מה שיידרש נסע ביחד אנחנו".  
14 בנוסף, הנתבע סיפר לבנו א' שהוא מתכוון לשתף את אחיו ט' שאמו בגדה באביו, הבן א'  
15 מנסה להניא אותו מכך ואומר לו כי כדאי להתייעץ קודם כל עם פסיכולוגית שכן הבן ט'  
16 צעיר מכדי להכיל מידע זה, ואולם הנתבע לא מהסס מלשתף אותו מתוך רצון לפגוע  
17 בתובעת.  
18 הנתבע: "אני הולך לספר לוי", "אין ברירה נאבד אותו אם לא", א' השיב: "אולי תתייעץ עם  
19 הפסיכולוגית?" והנתבע השיב: "מה אתה מעדיף שההוא יגדל אותו" א' כתב: "מה פתאום  
20 אבל צריך גם לדעת איך לספר" והנתבע השיב: "לא מרשה שאלתי בפגישה השבוע".  
21 ובהתכתבויות נוספות הקניט הנתבע את האם עד כמה היא עלובה בפני בנה א' והסית אותו  
22 לצלצל לעו"ס, קילל את התובעת בפני בנה א' במילים שאינן מתקבלות על הדעת כמו  
23 "איזה עלובה ילדה אותך", "למדה הבת זונה כולי רותח" ועוד.  
24
- 25 28. מחילופי מסרונים של התובעת עם בנה א' עולה כי היא פעלה לפגוע בקשר בינו לאביו בציינה  
26 כי היה מופלה לרעה על ידו לעומת אחיו: "אתה לא באמת יודע את האמת על אבא שלך  
27 אבל אני בניגוד אליו בחרתי לא לערב אתכם... " וכן: "אתה כרגע מוקסם מתשומת הלב  
28 שאתה מקבל ממנו ושנינו יודעים שלא קיבלת את זה שנים כל תשומת הלב שלו הלכה  
29 למקום אחד!..." ובנוסף: "...שכחת מי תמיד היה לצידך וכמה שנים הוא לא ראה אותך  
30 ממטר והתייחס לצערי רק לילד אחד" ובהודעה נוספת כינתה את הנתבע "שטן".  
31
- 32 29. עם זאת מהלכיו של הנתבע חמורים לאין שיעור, בעצם היעזרותו בבנו א' להסית את אחיו  
33 כנגד התובעת, תוך ביטולה כהורה, מידור והסתה שהגיעה במרוצת ההליך לכדי ניכור הורי.  
34 ניסיונה של התובעת להציל את המצב על ידי הגשת בקשה לצו עיכוב יציאה של הקטינים



## בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תמ"ש 6638-12-15 א.צ.נ' צ.צ., תמ"ש 6573-12-15, תמ"ש 6600-12-15 ותמ"ש 60839-12-16

- 1 עם אביהם לחו"ל כשלא יודעה על הנסיעה ופרטיה מראש, הייתה בעוכריה והעמיקה את  
2 הנתק.
- 3  
4 30. בדיון שהתקיים ביום 4.7.16 סיפרה התובעת על צערה הרב בגין התנהלות הנתבע כאב  
5 יחידני והנתק מבניה : "אני לא ידעתי שהוא תכנן לנסוע איתם. אז איך אני אמורה להרגיש?  
6 שיכינו בקשה מסודרת ואני הכי מפרגנת בעולם. הוא מתנהג ככה ביום יום, עושה איתם מה  
7 שהוא רוצה ואם לא יהיה לי דרך בית המשפט חוקים ברורים לגביהם הוא מתנהג איתם  
8 כמו שהוא רוצה. הוא בא "תארזו תיק הולכים לסבתא" לא משנה מה תכננתי אותם או  
9 בישלתי והכנתי להם ארוחת ערב. הוא מתנהג כאילו הם ילדים נטו שלו, והכל רק שלא יהיו  
10 איתו, וגם כשהם בשבת שלי הוא דווקא יבוא ויביא את א' כדי שיצרו קנוניה, נועל אותם  
11 בחדר איתו, משאיר אותי לבד בסלון בין 4 קירות וככה הוא מתנהג, ככה החיים שלי במשך  
12 חודשים".  
13 (עמ' 5 ש' 29 עד עמ' 6 ש' 3).
- 14  
15 31. העו"ס הסבירה על הקונפליקט נאמנויות בו מצויים הקטינים ועל הקושי של הנתבע להפריד  
16 בין היחסיים הזוגיים לבין ההורות. הבן א' סיפר לה כי התובעת שימשה כאם טובה במשך  
17 17 שנה עד הבגידה מאז היא מחוקה ושהוא "הפך להיות הכתף של אביו, אביו בוכה לו,  
18 מערב אותו...". העו"ס סיפרה על המסרים מהנתבע לילדיו כנגד התובעת: "הילדים מקבלים  
19 מסרים נגד אימם בצורה ברורה, בעיקר לא' "אל תסמוך על אמא אל תלך עם אמא" זה היה  
20 בפגישה משותפת איתי, הדברים נאמרו מולי...המסר צריך להיות שהם צריכים להיות  
21 בקשר עם ההורה השני ולאפשר את זה בלב שלם.". (עמ' 8 ש' 32-26).
- 22  
23 32. בהחלטה שניתנה על ידי ביום 14.7.2016 פרטתי את התרשמותי כי הנתבע מסית את ילדיו  
24 כנגד התובעת :  
25 "אציין כי בית משפט נחשף לכך שההורים מערבים ומשתפים את הקטינים בסכסוך הזוגי  
26 ולדאבון לב האב מסית את ילדיו כנגד האם, ככל הנראה על רקע העובדה שהוא נפגע  
27 מקשר של האישה עם גבר אחר.  
28 כך למשל, הוצגה בפני חלופת מסרונים בין האב לבן הבכור, ממנה עולה כי האב באמצעותו  
29 ניסה להסית את אחיו, וכפועל יוצא ככל הנראה, הקטין ט' לא נסע עם אימו לחופשה  
30 באילת.  
31 דוגמא נוספת היא נסיעת האב עם הבן הבכור והקטין ט' לחו"ל מבלי ליידע את האם  
32 מראש, נסיעה שלמדה עליה דרך הגשת בקשה לדחיית מועד דיון, ובקשה שהגישה עם  
33 חזרתם ארצה, לאחר חופשה של 8 ימים בחו"ל, לפיה האב הודיע לה כי עם שובם ארצה  
34 ייקח אותם וישיבם רק ביום שישי, וזאת ללא קבלת הסכמתה וחרף געגועיה".



## בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תמ"ש 6638-12-15 א.צ.נ' צ.צ., תמ"ש 6573-12-15, תמ"ש 6600-12-15 ותמ"ש 60839-12-16

- 1  
2 33. ציינתי כי "לטעמי, ההתנהלות של האב המבטלת את האם, משל הוא הורה יחידני, משדרת  
3 לקטינים מסר שלילי כנגדה, ואינה לטובתם, ואף פוגעת בהורים עצמם בהעצמת הסכסוך  
4 והנתק ביניהם".  
5 בנסיבות אלה, שוכנעתי כי אין מנוס מביצוע הפרדת כוחות וחלוקת האחריות ההורית  
6 ביניהם  
7 ונתתי תוקף להמלצת העו"ס בתסקיר עד למועד עזיבת התובעת את הבית.  
8  
9 34. הפרות זמני שהות החלו עת עברה התובעת ביום 1.9.16 לדירה אחרת בסמיכות לבית  
10 הצדדים. התובעת בקשה להטיל חיוב בקנס בגין כל יום בו מפר הנתבע את הסדרי הראייה.  
11 עמדת הנתבע הייתה כי הקטינים מסרבים לקיים את זמני השהות עימה.  
12  
13 35. לצורך קבלת תמונה ברורה ושקילת הסעדים הנחוצים למניעת ניכור הורי, הוריתי כי העו"ס  
14 תגיש תסקיר משלים ובמקביל נפגשתי ביום 26.10.16 עם שלושת ילדי הצדדים – א', ט' ולי  
15 בנוכחות העו"ס מיח"ס. בפגישה עלו הקשיים של הקטינים לפני הפרידה של הוריהם  
16 ולאחריה. עוד התברר כי ט' לא היה בקשר עם התובעת מזה כחודשיים ולי מבקר בבית האם  
17 בין פעמיים לשלוש ללא לינה.  
18  
19 36. בהחלטה שניתנה על ידי ביום 3.11.2016 בתום הריאיון ציינתי כי התרשמתי שלא קיימת  
20 סיבה מהותית לנתק בין ט' לאמו וכי חידוש הקשר צריך להתבצע באופן מיידי כדי שלא  
21 ייצור גם קושי בקשר של התובעת עם הקטין לי. עוד התרשמתי כי ט' מחובר לנתבע, וכי יש  
22 לנתבע השפעה רבה עליו, ולכן וככל שהוא יתגייס לסייע בשיקום הקשר של ט' עם התובעת  
23 "יפשיר הקרח" והיחסים יחזרו לתיקנם.  
24 לגבי א', נוכחתי כי הוא מסרב בתוקף לקשר עם התובעת, ואולם סברתי כי ייתכן כי לאחר  
25 ששני אחיו יפגשו עם אמם דעתו תשתנה.  
26 סברתי כי יש ליתן לנתבע הזדמנות נוספת להפעיל את סמכותו ההורית וקבעתי כי הוא  
27 יודא קיומם של מפגשים בין ט' לתובעת בין פעמיים לשלוש בשבוע, ובהמשך החל מחודש  
28 דצמבר ילונו הקטינים ט' ולי אצלה פעמיים בשבוע וכל סוף שבוע שני. עוד פסקתי כי בגין כל  
29 מפגש שלא יתקיים בין התובעת לקטינים לי וטי' על פי הוראות בית המשפט יחויב הנתבע  
30 בקנס בסך 300 ₪.  
31  
32 37. בתסקיר המשלים מיום 27.11.16 ציינה העו"ס כי הגיעה שלוש פעמים לבית המשפחה כדי  
33 לקיים פגישה עם הבן ט', אך כל ניסיונותיה עלו בתוהו. המליצה לצדדים בעקבות קשיים  
34 בהתניידות בין הבתים של הבת ר' בשל גילה הצעיר כי ישנו את הסדרי הראייה שנקבעו אך





## בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תמ"ש 6638-12-15 א.צ.נ' צ.צ., תמ"ש 6573-12-15, תמ"ש 6600-12-15 ותמ"ש 60839-12-16

- 1 הצדדים לא שינו. העו"ס התרשמה משיחות שניהלה עם הגננת של הבת ר' כי היא זקוקה  
2 לבית אחד מרכזי כאשר המטפלת העיקרית בה הייתה התובעת. לגבי ל', מגיע לתובעת רק  
3 כשהיא אוספת אותו מאימוני הכדורגל כמעט תמיד הוא נותן הסבר שהנתבע ביקש ממנו  
4 לחזור הביתה, ואינו נשאר ללון אצלה. לגבי ט', ביקר בבית התובעת פעם אחת והיה לחוץ  
5 לחזור לאביו ומאז לא שב לביקורים נוספים בביתה. הנתבע טען כי ט' הרגיש לחוץ בבית  
6 האם ואין לחייבו לביקורים אצל התובעת.  
7 בהערכה וסיכום של העו"ס: "...אני מתרשמת ש.צ. האב מעוניין לקיים את החלטות בית  
8 המשפט ואף על פניו אומר שהקשר של הילדים עם אמם חשוב, אך לצערי נוח לו להעביר  
9 מסרים כפולים (מחד "אתה צריך ללכת לאימא" או "להיפגש עם שרה העו"ס", מאידך  
10 "אתה לא חייב", לא מכריח אותך") לא להתמודד נוכחה עם הקשיים בקיום הקשר רציף  
11 עם א.צ. האם, ללכת עם רצונם של הילדים ולא עם מה שנכון עבורם ובפועל מסייע בתחילתה  
12 של סרבנות קשר". העו"ס המליצה על שינוי הסדרי השהות כך שר' תשהה עם התובעת 4  
13 ימים בשבוע ועם הנתבע יומיים (כולל לינה) וכל סוף שבוע שני, לגבי הבנים ט' ולי המליצה  
14 העו"ס כי שבוע אחד יגיעו הילדים אל התובעת בימי ראשון ושני ובשבוע השני בימים שלישי  
15 ורביעי ובכל סוף שבוע שני. לאחר שאלו יתקיימו יורחבו ההסדרים.  
16 בעדכון לתסקיר מיום 8.1.216 בעקבות מפגש עם ט' ציינה כי: "לגבי השהות עם אמו אמר  
17 שלא מרגיש שלם, לא נוח ולא כייף לו שמה. לשאלתי האם קרה משהו בקשר שלה כלפיו או  
18 מה השתנה באימא מאז היו ההורים יחד לא הצליח ט' לשים את האצבע על דבר כלשהו  
19 שמפריע לו באימא או שהיא עשתה".  
20 והמליצה על חלוקת ימים לפיה שלושת הקטינים ישהו יחד אצל מי מהוריהם.  
21  
22 38. בדיון מיום 19.1.2017 אושר כי הסדרי השהות כפי שהומלצו ע"י העו"ס בין הילדים ט' ולי  
23 לתובעת עדיין לא מתקיימים, באופן שט' היה פעם אחת אצל התובעת ולי נמצא בצורה  
24 מצומצמת כשהתובעת אוספת אותו מחוג. עו"ס דיווחה כי "המסר של צ.צ. שחשוב לילדים  
25 יהיה קשר עם א.צ. אבל הוא לא מכריח אותם ללכת ואם לא נוח להם שם הוא לא יכול  
26 לחייב אותם" (עמ' 14 ש' 14-15). הנתבע אישר זאת (עמ' 17 ש' 10-11). הצדדים הסכימו  
27 לעשות מאמץ ולהתגייס לכך שהקטינים ט' ולי יבקרו באופן מסודר בבית התובעת, כך  
28 ששניהם והקטינה ר' ישהו אצל התובעת בימים א' וג' יחדיו וכי לינת הבנים תיעשה בהדרגה  
29 והנתבע לא יצור קשר עם הקטינים בזמן שהותם אצל התובעת.  
30 עוד סוכם כי העו"ס תבדוק התחלתו של טיפול דיאדי בין התובעת לבנים.  
31 הסכמות אלה קבלו תוקף של החלטה.  
32  
33 39. עו"ס הגישה דיווח ביום 12.2.2017, כי בשלושת השבועות האחרונים ט' הגיע לתובעת רק  
34 פעם אחת וזאת למרות הגעתה לאסוף אותו מפתח ביה"ס. התקשורת ביניהם מינורית הוא



## בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תמ"ש 6638-12-15 א.צ.נ' צ.צ., תמ"ש 6573-12-15, תמ"ש 6600-12-15 ותמ"ש 60839-12-16

- 1 אינו מעדכן אותה על שינויים במערכת דבר שמותיר אותה מחכה לבנה ליד ביי"ס או מחפשת  
2 אותו ביישוב או על מפגשים חשובים בביה"ס. לגבי לי, מתראה עימו יותר אך הוא מעביר לה  
3 מסר בכל מפגש שהוא צריך ללכת הביתה ומאוד לחוץ לעזוב את ביתה ולחזור לבית האב.  
4 צוין אירוע בו שגתה התובעת והתנתה הסעתו לאימוני כדורגל בהישארותו אצלה. העו"ס  
5 סיכמה כי המצב עדיין רחוק מלהיות טוב אך ישנם ניצנים של תחילת קשר והצדדים החלו  
6 הליך טיפולי אצל מטפלת משפחתית.  
7  
8 40. בהחלטה מיום 14.2.2017 לאחר קבלת דיווח העו"ס, ציינתי כי דרושה התגייסותו של  
9 הנתבע למאמץ לדרבן את ט' להיות בקשר עם התובעת ולעדכן אותה בשינויים בסדר היום  
10 שלו ועל אירועים בהם אמורה להשתתף.  
11  
12 41. בדיווח נוסף של העו"ס מיום 28.3.17 עולה כי בפועל לא מתקיימים הסדרי ביקורים בין ט'  
13 ולי לבין התובעת. התובעת הגיעה לאסוף אותם בסיום הלימודים מביה"ס אך הם חומקים  
14 ממנה. התובעת פוגשת את לי פעם בשבוע, ובהמשך פעמיים, כשהיא אוספת אותו מהבית  
15 לאימון כדורגל ומחזירה אותו, כך שמשך הנסיעה הופך להיות זמן הבילוי היחידי שלהם.  
16 בנוסף בשבתות כשמתקיימים משחקי כדורגל נוסעת לצפות לסירוגין בשניהם. ההליך  
17 הטיפולי אצל המטפלת המשפחתית בעיצומו. עו"ס נדרשת לתווך בין ההורים. חוסר  
18 התקשורת ביניהם גורם לעיתים שהתובעת לא מודעת בנושאים חשובים הקשורים לילדים  
19 כמו תאריך גיוסו של א', אירועים משמעותיים של הבנים, שינויים בלו"ז ועוד.  
20  
21 42. בדיווח עו"ס מיום 9.5.2017 התקיימו רק שתי פגישות משותפות אצל המטפלת המשפחתית  
22 ומספר פגישות התבטלו. לילדים יש קושי להגיע למפגשים והנתבע לא מחייבם להגיע  
23 למפגשים. בנוסף לא מתקיימים בפועל פגישות בין התובעת לקטינים כבר תקופה מחוץ  
24 לטיפול. אין ביקורים של הילדים אצל התובעת.  
25  
26 43. ביום 22.5.17 הוגש דיווח מאת המטפלת גב' שרה אבינועם כי התקיימו 14 מפגשים, 3  
27 מתוכם בין התובעת לשני הקטינים. צוין כי מטרת התוכנית הטיפולית לעבוד על מערכת  
28 היחסים המורכבת בין התובעת לקטינים במטרה להקטין את הניכור ההורי ולהחזיר  
29 ולבסס את האימון של הילדים כלפיה.  
30  
31 44. בפועל לא התקיימו הסדרי ראייה בין שני הקטינים לאימם מאז מועד הדיון מיום 19.1.17.  
32  
33 45. כפועל יוצא, הוגשו בקשות התובעת לחיוב הנתבע במחצית הוצאות הטיפול לקטינים, מתן  
34 צו להורות על הבאתם לטיפול ואכיפת הסנקציה בגין הפרת הסדרי הראייה.



## בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תמ"ש 6638-12-15 א.צ.נ' צ.צ., תמ"ש 6573-12-15, תמ"ש 6600-12-15 ותמ"ש 60839-12-16

- 1  
2 46. בד בבד הגיש הנתבע בקשה להעתקת מקום מגורים שלו עם הילדים ט' ולי ל\*\*\*.
- 3  
4 47. העו"ס המליצה על המעבר בתסקירה מיום 28.6.2017 שכן: "האב התחייב שהוא יישמר את  
5 הקשר הטיפולי של הילדים עם האם אצל המטפלת שרה אבינועם ב\*\*\*\*\* אחת לשבוע,  
6 בנוסף האב צ.צ. התחייב בשלב זה להביא את לי למפגש עם האם א.צ. כמו כן התחייב האב  
7 שהסדרי השהות עם בתו ר' לא ייפגעו ויימשכו כפי שהם מתקיימים היום... להערכתי  
8 המקצועית, מתן החלטה לאישור מעברם של צ.צ. והילדים ייטב עמם ויביא להקלה  
9 בתפקודו של צ.צ. המגדל את הבנים לבדו...".
- 10  
11 48. בהחלטתי מיום 4.8.17 נדחתה בקשת הנתבע למעבר מקום מגורים בין השאר כיוון שסברתי  
12 כי המעבר יהווה פגיעה חמורה באפשרות שיקום הקשר בין התובעת לקטינים וכי המרחק  
13 הגאוגרפי ימוסס האפשרות לשיתוף פעולה עתידי בין ההורים ולקיום תקשורת בכל הנוגע  
14 לילדיהם. עוד סברתי כי המעבר לא עולה בקנה אחד עם טובת הילדים נוכח השתלבותם  
15 החברתית והישגיהם החינוכיים במקום מגוריהם. כמו כן ציינתי כי קיים פגם בהורות האב  
16 בכל הנוגע להכרה בחשיבות הקשר בין הילדים לאמם (כך לדוגמא צוין בתסקירים כי האב  
17 אינו מחייב הקטינים להגיע למפגשים). לפיכך הוריתי כי בנסיבות של ניכור הורי מצד  
18 הקטינים כנגד אמם וקושי לאב להיות שותף אמיתי להליך הטיפולי, אזי לצורך קידומו  
19 חלה חובה על האב להביא את הקטינים לפגישות אצל המטפלת, וכי בגין כל ביטול או  
20 דחייה על ידי האב יושת עליו קנס של 300 ₪. בעלות המפגשים תישא האם לבדה כיוון שלא  
21 נפסקו מזונות והאב חויב בהסעתם של הקטינים.
- 22  
23 49. ההליך הטיפולי נמשך כשנה.
- 24 ביום 6.3.18 הגישה התובעת בקשה בהולה למינוי פסיכולוג מומחה לניכור הורי נוכח אי  
25 שיפור או התקדמות בטיפול שנמשך כשנה ולאור הביטולים החוזרים ונשנים מול הטיפול  
26 אצל המטפלת.
- 27 בהמשך לבקשה זו הודיע הנתבע ביום 13.4.18 כי: "סוף סוף אחרי שנתיים ומחצה  
28 התקיימה פגישה שנמשכה כשלוש שעות בין ההורים בבית קפה, תוך שהם שניהם מביאים  
29 לקדמת הבמה את טובת ילדיהם ומדברים על מצבם.
- 30 הוסכם בין ההורים לקיים פגישה משותפת של ההורים עם המטפלת ולאחר מכן תתקיים  
31 פגישה עם הילדים וההורים. תקווה גדולה כי משפחת צ' עולה על מסלול חיובי. בנסיבות  
32 אלה נראה אפוא כי הבקשה מיותרת ועלולה רק להסלים ויש להמשיך את המתווה  
33 החיובי".
- 34



## בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תמ"ש 6638-12-15 א.צ.נ' צ.צ., תמ"ש 6573-12-15, תמ"ש 6600-12-15 ותמ"ש 60839-12-16

50. ביום 4.11.18 עדכנה התובעת כי יחסיה עם הקטין ל' מתקדמים. הקטין ל' מגיע לביתה למספר שעות אולם עדיין מסרב ללון בביתה. ולמעשה נראה כי הקטין ל' זקוק לאישור של האב בכל הקשור להתנהלותו מול האם. וביחס לקטין ט', היחסים מתקשים להתקדם אולם בסיועו ותיווכו של הנתבע, התובעת נפגשת עם הקטין סביב משחקי הכדורגל. עוד ציינה כי במסגרת הטיפול אצל המטפלת המשפחתית הגיעו לכדי הבנה כי הקטינים אינם זקוקים עוד לטיפול, וייעודו של הטיפול נועד לתווך ביניהם. לפיכך בעת האחרונה, הצדדים נפגשים אחת לשבועיים עם המטפלת לצורך הדרכה הורית והעלאת סוגיות וקשיים הקשורים בקטינים לרבות הדרכה של הנתבע הכיכד יש לגרום לקטינים לחדש את הקשר עם התובעת.
51. בדיון מיום 7.2.19 נפרסה תמונת מצב יחסיה של התובעת עם ילדיה:
- הקטין ל' מבקר בבית התובעת לא באופן מסודר, ט' לא מבקר בביתה והיא רואה אותו רק בנוכחות הנתבע הוא לא מפנה אליה מבט, הבכור א' מצוי בנתק והקטינה ר' במשמורת משותפת.
- התובעת אישרה כי יש התקדמות אך זו לא מספקת והיא לא רוצה לקבע מצב שאין ביקורים ולינה בביתה, בפרט שהיא גרה מולם, וזה עוד יותר צורם לה שהם לא באים אליה. מבחינת התובע הובהר כי ההתקדמות עם ל' : "קודם היא הייתה רק נהגת היום הוא נוסע איתה וחוזר אליה לאכול גם, מדבר איתה" (עמ' 5 ש' 16).
- הנתבעת הצהירה כי : "מרגישה שישנה התקדמות בקשר שלי עם התובע ואני מאמינה שהוא המפתח לקשר שלי עם הילדים כי ברגע שהוא נכנס לתמונה והמטפלת לוחצת לעשות דברים למען פתאום הילדים יותר מגיעים, יותר משתפים פעולה מה שקודם לכן לא היה קיים בכלל. השיתוף פעולה הזה חייב להמשיך, אבל אני מרגישה מההכרות שלי עם התובע שאם לא יכפו את זה עליו זה לא יקרה מרצונו" (עמ' 2 ש' 9-6).
52. חרף כברת הדרך הארוכה שעברו הצדדים, הם לא הצליחו להגיע להסכמות וכל ההליכים נקבעו להוכחות.
53. התובעת העידה כי חל שיפור בזכות המאמץ וההשקעה הכספית והסנקציות, ולמרות שהיא מאשרת את מאמציו של הנתבע לאחרונה, עדיין היו לה ציפיות אחרות, ולבטח שלא לראות את ילדיה רק אחרי שלוש שנים:
- "ש. נכון ש.צ. עושה מאמץ על שיהיה לך קשר עם הילדים לרבות הליכה שלו בזמן שלו עם הילדים למסעדות איתך?
- ת. זה רק לאחרונה, זה התחיל שהיינו אצל המטפלת שהיא נתנה לנו משימות ללכת למסעדות ביחד והוא גם היה מצטרף כי הם לא היו מוכנים ללכת לבד ובחודש וחצי האחרונים היה שיפור ניכר ועל זה אני ממש מודה לו כי הוא מודד ומתווך אבל הוא גם



## בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תמ"ש 6638-12-15 א.צ.נ' צ.צ., תמ"ש 6573-12-15, תמ"ש 6600-12-15 ותמ"ש 60839-12-16

- 1 רואה לפי הפירוש שלי שזה יד לוחצת יד ואני עוזרת לו המון וכל מה שהוא מבקש אני  
2 נרתמת, הסעות, אוכל לילדים  
3 ...  
4 ש. אולי אם היית מספיק חכמה לא להכניס את א' לסכסוך...תאשרי לי ש.צ. עשה מאמץ  
5 בזמן שלו...ללכת עם הילדים ואיתך למסעדות?  
6 ת. המאמץ הזה עלה לי המון כסף, וסנקציות שהטילו, אני ירקתי דם כדי להגיע לזמן הזה,  
7 אני הבאתי אותו למצב הזה, בקשתי סנקציות שהוא יגיע לטיפולים כי הוא לא הגיע, כמה  
8 פעמים שלמתי למטפלת סתם כי הוא לא הופיע ואז הוא הגיע לטיפול מתוך ביהמ"ש  
9 ש. אז צ.צ. לא היה חשבון זמן שלו איתך במסעדות?  
10 ת. הוא היה כחלק מהמשימות שהמטפלת נתנה לו ואת המסעדות אני שילמתי..  
11 ש. זה נכון ש.צ. דוחף אף את ט' ולי לקשר איתך?  
12 ת. לא, בעיניי הייתי מצפה אחרת ולא אחרי 3 שנים לתוצאות שהגענו"  
13 (עמ' 12 ש' 5-27).  
14  
15 54. בעדותו אישר הנתבע שהתובעת פוגשת את ילדיה רק באמצעות התיווך שלו ולה אין קשר  
16 עצמאי עימם. ט' היה אצלה פעמיים שלוש בבית ולי ישן אצלה בשלוש השנים האחרונות  
17 חמש פעמים :  
18 "ש.האם הילדים, שלושת הבנים, מישהו מהם קורא לא.צ. "אימא"? שמעת אותם...במשך  
19 השלוש שנים האחרונות?  
20 ת. אני משתמש במילה אימא ואותם לא שמעתי, אולי איתה כן  
21 ש. תאשר לי שלי במשך השלוש שנים האחרונות ישן אצל א.צ. אולי פעמיים וזה היה גם בגין  
22 החלטות ביהמ"ש?  
23 ת. יותר מפעמיים  
24 ש. יותר מחמש פעמיים?  
25 ת. להערכתני כן, היה מקרה לפני 3-4 חודשים שהם היו אצלה ברציפות..  
26 ...  
27 ש. איך הם יודעים?  
28 ת. האימא עברה דירה ואי שיתף אותם, זה לא ברור שהאח הגדול ישתף  
29 ...  
30 ש. איזו אמא הייתה א.צ. לפני פרוץ הסכסוך?  
31 ת. אימא טובה, לא הסתדרה הרבה עם א'...העדיפה שיגור עם הורי ב\*\*\*  
32 ...  
33 ש. בגלל זה אמרת להם שאימא להם זונה בווצאפים?  
34 ת. אז אמרתי, אני לא חף מטעויות והייתי טעון



## בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תמ"ש 6638-12-15 א.צ.נ' צ.צ., תמ"ש 6573-12-15, תמ"ש 6600-12-15 ותמ"ש 60839-12-16

- 1 ...
- 2 ש. לא לא לא, האם אי פעם שמעת על ט' שמחייג באופן ?
- 3 ת. ל' מחייג, ט' לא הוא מתכתב איתה בווצאפ מה שלא קרה לפני...
- 4 ש. האם נכון לומר שכל הזמני שהות שהאם ראה את הבנים הם רק באמצעות תיווך שלך?
- 5 אין קשר עצמאי?
- 6 ת. למה היא לא יוזמת?
- 7 ש. היא שנים כותבת לו, האם זה נכון שכל הקשר בין שני הבנים לבין אימם הוא רק
- 8 באמצעותך?
- 9 ת. למה? ל' הולך ומתקשר אליה לא באמצעותי
- 10 ש. שאתה לא יודע מזה?
- 11 ת. יש מצבים שלא, כמו שהוא הולך למשחק כדורגל
- 12 ש. ועם ט' זה קרה?
- 13 ת. לא, ט' היה אצלה פעמיים שלוש בבית במשך שלוש שנים, את לא מבינה איזו התקדמות
- 14 מחסימה בווצאפ והיום הוא מדבר ומגיב לה, הולך אליה לבית לאכול צהריים, הביא את ר'
- 15 פעמיים לבית והיא הראתה לו את הבית גם
- 16 ש. למה בכלל צריכה להיות התקדמות? למה הגענו עד הלום? למה אתה היום צריך לבוא
- 17 ולהתגאות שליך יש קשר עם אימו? זה לא נראה לך טבעי?
- 18 ת. את מנסה לומר שאני אבא מנכר ואני מראה לך הפוך, אני לא מסית אני דוחף אותם
- 19 לקשר עם האם".
- 20 (עמ' 13-15, 17-18).
- 21
- 22 55. ניכור הורי, בהגדרתו הקלאסית, מתאפיין אף הוא בסרבנות קשר. ברם, ניכור הורי מתייחס
- 23 למצבים בהם סרבנות הילד לקשר עם מי מהוריו הינה תוצר של התנהגות מסיתה של
- 24 ההורה האחר ומהווה מאפיין אחד בקשת רחבה של מאפיינים שתוצאתה, בדרגתה
- 25 החמורה, נתק מוחלט בין הילד להורה המנוכר עד כדי מחיקת זהותו וקיומו של אותו הורה
- 26 בתודעתו של הילד.
- 27 הראשון שהתייחס בצורה שיטתית לתופעה זו אף ראה בה משום הפרעה היה פרופ' ריצ'ארד
- 28 גרדנר, אשר טבע את המונח 'תסמונת ניכור הורי' (Parental Alienation Syndrome).
- 29
- 30 56. מונח זה, שמשמש כיום להגדרתה של התופעה, מתאר ברית לא מובחנת ופתולוגית בין
- 31 הורה (מנכר) לילד שעיקרה התנגדות של הילד כלפי ההורה האחר (מנוכר) שאינה מושתתת
- 32 על סיבה ממשית ומוצדקת אלא על בסיס תהליכי הסתה אינטנסיביים של ההורה המנכר
- 33 שמעודד, באופן פסיבי או אקטיבי, הזדהות של הילד עם מחשבותיו ורגשותיו שלו כלפי
- 34 ההורה המנוכר (ראה בר-און ומאז"ה). בנסיבות כאלה מי שנושא באחריות לקיומה של



## בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תמ"ש 6638-12-15 א.צ.נ' צ.צ., תמ"ש 6573-12-15, תמ"ש 6600-12-15 ותמ"ש 60839-12-16

- 1 התופעה הוא ההורה המנכר, בדרך כלל ההורה המשמורן, אשר 'שוטף את מוחו של הילד'  
2 (Programming Brainwashing Parents indoctrinations) וגורם לו "להדחת הרגשות  
3 החיוביים שיש לו כלפי ההורה המנוכר" (דפנה הקר "הורות במשפט" עמ' 62 (להלן: הקר)),  
4 עד כדי יצירת מצב בו הילד עצמו תורם משלו להשמצת ההורה המנוכר ומייצר טענות  
5 והאשמות כלפיו. (The child's own contribution to the vilification of the target parent).  
6  
7 57. "אשר לבית המשפט, במסגרת ההליך השיפוטי של משמורת והסדרי שהות ניתן לזהות,  
8 בחלק מהמקרים, את הסימנים הראשוניים של הניכור ההורי עת מנסה אחד ההורים, כבר  
9 בשלבים הראשונים, לדחוק לשוליים, ללא הצדקה, את המעורבות ההורית של ההורה  
10 האחר. העובדים הסוציאליים, אלה שבקהילה ואלה שביחידת הסיוע שפוגשים בילד,  
11 יכולים לזהות את הסימנים הללו ולהפנות את תשומת לב בית המשפט לכך. זאת ועוד, תיקי  
12 המשפחה שנדונים בבית המשפט לענייני משפחה אינם תיקי מדף. השופט שדן בתיק נדרש  
13 להם חדשות לבקרים. אם כך בתיקי משפחה ככלל קל וחומר בתיקי משמורת והסדרי  
14 שהות. ההורה המנכר מרבה בהגשת בקשות, לאחר שנקבעו המשמורת (זמנית או קבועה),  
15 והסדרי השהות, שעניינן צמצום מרחב החיים ההורי של ההורה המנוכר. זהו תהליך  
16 מתפתח, תוך כדי התקדמות ההליך השיפוטי, שמטרתו, מבחינת ההורה המנכר, לשפר  
17 עמדות לאחר שהתנגדותו לקשר בין הילד להורה האחר נדחתה או התקבלה בחלקה. מדובר  
18 בשימוש במערכת המשפטית ככלי נלווה, מוסווה, להסתה וניכור. כך למשל בקשות לביטול  
19 או צמצום הסדרי השהות, קיומם תחת פיקוח, העברתם למרכזי קשר וכו'. לבקשות מעין  
20 אלו נלווה, בדרך כלל, ניסיון להצדיק אותן על דרך של תיאור אירוע כזה או אחר והעצמתו  
21 של אותו אירוע ככזה שפוגע בילד עד כדי הצדקה להיעתר להן. בכלל בקשות אלה ניתן  
22 למצוא גם את הבקשות לשינוי מקום המגורים ובקשה להתאים את הסדרי השהות לשינוי  
23 האמור מה שבהכרח יביא לצמצום עם ההורה האחר. בקשות לשינוי מקום מגורים יכולות  
24 להיות מוגשות בתחילת ההליך השיפוטי וגם במהלכו אחרי שההורה המנכר חש  
25 שניסיונותיו האחרים לא נענים על ידי הגורמים הטיפוליים אף לא על ידי בית המשפט".  
26 (עמ"ש (ת"א) 51782-01-20 פורסם בנבו מיום 7.6.20).  
27  
28  
29 58. הנתבע טען בסיכומיו כי הסלמת היחסים בין התובעת לקטינים נגרמה בשל בגידתה בו  
30 ופירוק התא המשפחתי, ומסיבות של סירובה להסכם זמני שהות שווים, הוצאת צו עיכוב  
31 יציאה מן הארץ והסתה. הנתבע התנער מחלקו בהסתת הילדים כנגד התובעת וההתנכרות  
32 שבאה בעקבותיה. הוא תולה את האשם בתובעת ובהתנהגותה אך נראה כי הוא ממזער את  
33 חלקו בנזק שנוצר ביחסי התובעת עם ילדיה.  
34



## בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תמ"ש 6638-12-15 א.צ.נ' צ.צ., תמ"ש 6573-12-15, תמ"ש 6600-12-15 ותמ"ש 60839-12-16

- 1 59. במהלך השנים שחלפו עברו הבנים הסתה על ידי הנתבע. הוא שיתף אותם במישרין או  
2 בעקיפין בסיבת הפרידה ובפרטי הסכסוך עד שאלו גבשו עמדה תקיפה כנגד התובעת.  
3
- 4 60. עד היום במשך 5 שנים מאז תחילת ההליכים לא זכתה התובעת לממש הורות אמיתית כלפי  
5 שלושת בניה. זמני השהות שנפסקו בהחלטות שיפוטיות מעולם לא קוימו. הקשר היחידי  
6 של האם עם הקטינים הוא באמצעות גורמים מתווכים – הסעה לחוג וציפייה במשחקי  
7 כדורגל, מפגש חטוף בסיום יום הלימודים בבית ספר, מפגשי הורים ואירועים בבית ספר  
8 עדכונים מהורים וגורמים חינוכיים ומפגשים אצל המטפלת. הנתבע טען לאורך ההליך, על  
9 כך שלהבנתו "אין לחייב את הילדים לביקורים אצל אימם" (כפי שטען בפני העו"ס וצוין  
10 בתסקיר מיום 27.11.2016). וגם היום היא תלויה ברצונו של הנתבע אם הוא מאפשר לשני  
11 הבנים לשוחח עימה טלפונית, ורק ל' מבקר לעיתים רחוקות בביתה ולן בכל תקופה זו אולי  
12 חמש פעמים בביתה.  
13
- 14 61. התובעת לאורך כל ההליך לא ויתרה על קשר עם ילדיה. ובהמשך שחלה הטבה, היא בשלה  
15 עבורם, נסעה למשחקים, נמצאת בקשר עם מחנכות ומאמנים ומנסה להזמין לביתה.  
16
- 17 62. משיחה שקיימתי עם הקטינים, לא התרשמתי שקיימת סיבה מהותית לנתק שנוצר בינם  
18 לבין האם. זו הייתה גם התרשמותה של העו"ס, וכאשר אין חולק, גם לגישת הנתבע, כי  
19 התובעת הייתה אמה טובה ורק לאחר פרוץ הסכסוך בין הצדדים החלו הקטינים להתנכר  
20 אליה.  
21
- 22 63. כפי שעולה מהתסקירים ומהתרשמותי שמצאה ביטוי בהחלטותיי, קיים פגם בהורות האב  
23 בכל הנוגע להכרה בחשיבות הקשר של הקטינים עם האם.  
24
- 25 64. רק בשנת 2017 ובעזרת התגייסותו של הנתבע גם באמצעות הטלת סנקציות, שולבה  
26 המשפחה בהליך טיפולי שנמשך במשך שנתיים, כדי לבנות מחדש את האמון והקשר בין  
27 התובעת לילדיה.  
28
- 29 65. ההליך הטיפולי הניב תוצאות – הקטינים ט' ולי' מדברים טלפונית עם התובעת, מגיעים  
30 אליה מדי פעם, ולי' ישן אצלה מספר פעמים בודדות, אך לא מתקיימים זמני שהות קבועים  
31 וניכר כי הקטינים עודם מושפעים מהנתבע.  
32
- 33 66. בתחילת הדרך התובעת עתרה לקבלת המשמורת על הקטינים והנתבע עתר למשמורת  
34 משותפת, אך המציאות טפחה על פניה.





## בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תמ"ש 6638-12-15 א.צ.נ' צ.צ, תמ"ש 6573-12-15, תמ"ש 6600-12-15 ותמ"ש 60839-12-16

- 1  
2 67. חרף ההליך הטיפולי הקטינים עודם מזדהים עם הנתבע וזקוקים לאישורו לכל התקרבות  
3 שהם עושים כלפי התובעת. הקושי העיקרי בהתקדמות התהליך נעוץ בכך שהנתבע אינו  
4 מנצל את מעמדו בעיני הקטינים לקידום ממשי של מערכת היחסים שלהם ושיפור הקשר  
5 עם התובעת.  
6  
7 68. התובעת עותרת להותרת החלטת בית משפט מיום 19.1.17 על כנה, וכי זמני השהות של  
8 הקטינים יהיו מחצה על מחצה, לאור הניכור ההורי המרחף מעל ראשם ומושרש בהם שעה  
9 שמדובר במצב בלתי הפיך.  
10  
11 69. סבורני כי הכרעה שיפוטית צריכה לתת ביטוי למצב האופטימלי הקיים כיום ושמירתו תוך  
12 שאיפה כי יחול שיפור נוסף ומשמעותי בקשר. כך יש לקחת בחשבון את רצונם של הקטינים  
13 לאור גילם.  
14  
15 70. אני פוסקת כי המשמורת על הבת ר' תהיה משותפת וזמני השהות עם הנתבע יהיו בימים ב'  
16 וה' כולל לינה וכן כל סוף שבוע שני כפי שמתנהל כיום.  
17 המשמורת על הבנים ט' ו' תהיה בידי הנתבע.  
18 ט' ו' ימשיכו לקיים שיחות טלפונית או הודעות יומיומיות עם התובעת.  
19 ט' שמלאו לו 18 שנה יבקר את אימו בהתאם לרצונו.  
20 ל' יבקר אצל אימו פעמיים בשבוע ויישאר ללון אצלה לכל הפחות אחת שבועיים באחד  
21 מימים אלה.  
22  
23 71. רצוי כי הצדדים ימשיכו במפגשים אצל המטפלת  
24 המשפחתית כדי לתחזק את שיתוף הפעולה ביניהם ותפקודם כצוות הורי בכל הקשור  
25 לילדיהם ובתקווה כי זה יביא לשיפור נוסף ומשמעותי בקשר של התובעת עם ילדיה מתוך  
26 הכרת הנתבע בחשיבותו של הקשר, ולהרחבת זמני השהות עם ל'.  
27  
28 ג- תביעת מזונות (6573-12-15 / 60839-12-15)  
29  
30 **1-ג טענות התובעת בתמצית**  
31  
32 72. התובעת הגישה תביעת מזונות בשנת 2015 כשבו זמנית תבעה משמורת על כל ילדיה.  
33



## בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תמ"ש 6638-12-15 א.צ.נ' צ.צ., תמ"ש 6573-12-15, תמ"ש 6600-12-15 ותמ"ש 60839-12-16

- 1 73. בהמשך, כשנותק הקשר עם שני בניה – ט' ול', טענה כי לאב המנכר את ילדיו לא מגיע  
2 שייפסקו דמי מזונות אלא הוא ראוי לעונש. לדבריה, מגמת הפסיקה כיום, היא להפחית  
3 ואף לבטל מזונות בשל אי קיומם של הסדרי שהות.  
4
- 5 74. כמו כן, טענה כי במשך שנים שילמה לבדה הוצאות שונות עבור הקטינים ציוד וביגוד לבית  
6 ספר, מחצית עלות חוג כדורגל, שיעורים פרטיים והתקנה עבורם ארוחות.  
7
- 8 75. לטענתה יש לחייב את הנתבע במזונות הקטינה ר' אשר זמני השהות שלה הנם 60% אצלה  
9 ו-40% אצל הנתבע, ומלבד השתתפותו בתשלום צהרון היא נשאה בכל הוצאותיה של  
10 הקטינה.  
11
- 12 76. בסיכומיה טענה כי היא חשבת שכר ומנהלת משאבי אנוש בחברת "\*\*\*\*\*" ומשתכרת  
13 סך של 13,000 ₪ לחודש. בעוד הנתבע הנו \*\*\*\*\* ומשתכר 12,000 ₪ נטו, כאשר הכנסתו  
14 מורכבת משכר חודשי בסך 9,800 ₪ ובנוסף 1,000 לחודש (בגין משכורת 13) וקצבה  
15 מהמל"ל בסך 1,545 ₪. בסיכומי התשובה ציינה התובעת כי הנתבע חישב בתוך שכרה את  
16 רכיבי הרכב, הפלאפון והדלק אך לא פעל כך לגבי עצמו ולא הוסיף זאת לשכרו. לדבריה  
17 חישוב שכרו של הנתבע (בהתאם לתלושי המשכורת שצרף לתצהירו) מצביע כי שכרו  
18 החודשי עומד על סך של 10,000 ₪ ואם מוסיפים את מרכיבי השכר שכרו עומד על 12,500  
19 ₪ ובתוספת קצבתו מהמל"ל הכנסתו עומדת על סך 14,000 ₪.  
20
- 21 77. לשיטתה, אין מקום לחייבה במזונות הקטינים ט' ול', בשל פערי השתכרות וניכור הורי. כך  
22 גם, הקטינה ר' נמצאת במשמורתה, ולא נפסקו עבורה מזונות חרף היותה מתחת לגיל 6.  
23
- 24 78. התובעת התנגדה לדרישת הנתבע להחזיר לו מחצית קצבאות הילדים, שכן לא הוכרעה  
25 סוגיית המשמורת והקצבאות נכנסו לחשבון המשותף של הצדדים ואלו אוזנו בחוות דעת  
26 האקטואר. כמו כן, ציינה כי משנת 2018 קצבאות הקטינים הועברו אל הנתבע (צורפה  
27 אסמכתא לפיה בשנת 2019 קיבלה רק עבור הקטינה).  
28
- 29 79. לטענת התובעת, אם יורה בית המשפט על זמני שהות שווים מבוקש כי אף אחד מהצדדים  
30 לא יחויב במזונות וכל צד יישא בהוצאות הקטינים כאשר הם שוהים אצלו כפי האמור  
31 בהחלטה מיום 19.1.2017, לדבריה גם הנתבע גרס כך בחקירתו. בנוגע לחוגים, צהרונים,  
32 קייטנות בחגים וחופשות, הוצאות רפואיות מיוחדות, אלה יש להורות לצדדים לשאת בהם  
33 באופן שווה.  
34



## בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תמ"ש 6638-12-15 א.צ.נ' צ.צ., תמ"ש 6573-12-15, תמ"ש 6600-12-15 ותמ"ש 60839-12-16

### ג-2 טענות הנתבע בתמצית

- 1  
2  
3 80. הנתבע הגיש תביעה למזונות בשנת 2016 בה עתר לחיוב הצדדים באופן שווה בעלות חוגי  
4 הילדים וכן לאי חיובו במזונות נוכח הכנסות הצדדים.  
5  
6 81. ואולם, בהמשך, מאז שעברו שני הבנים ט' ו' לחזקתו בחודש 12/2015, טען כי התובעת  
7 מחויבת לספק את מזונותיהם, וגובה המזונות הוא כפי שפירטה התובעת בכתב תביעתה  
8 למזונות. לגרסתו, במשך 4.5 שנים גידל את שני הבנים ללא סיוע מצד התובעת תוך נטילת  
9 הלוואות ואמונה כי בפסק הדין ייקבע כי יוחזרו לו הכספים. לדבריו האב והאם חבים  
10 שניהם במזונות מדין צדקה, וזאת תוך התחשבות ביכולת הכלכלית ובחלוקת המשמורת  
11 ובהתאם לנסיבות המקרה.  
12  
13 82. הנתבע דורש החזר תשלומי קצבאות הילדים מהמל"ל.  
14 הנתבע פירט בסיכומיו את הסכומים אותם על התובעת להשיב לו עבור כל קטין.  
15  
16 83. לדברי הנתבע, הטענה כי הבנים ט' ו' הינם מורדים דינה להיכשל, שכן שימוש בשלילת  
17 מזונות אינו "הקו הראשון" של התמודדות עם ילדים המסרבים לקשר עם אמם וכי  
18 האחריות למזונות הנו הכלל ומצב אחר הוא החרג. לטענתו בזכותו לתובעת יש קשר עם  
19 ילדיה ואין סרבנות קשר.  
20  
21 84. הנתבע טען כי שכרה של התובעת גבוה מהמוצהר על ידה, והוא בשיעור של כ- 22,000 ₪  
22 בחודש. הנתבע פירט בסיכומיו את השכר מתוך תלושי משכורת של התובעת והוסיף להם  
23 שווי רכב, טלפון ודלק ועל כל אלו טען כי יש להוסיף סך של 2,000 ₪ נוספים "עסקת  
24 ברטר". לעומת זאת, הכנסתו וקצבתו עומדת על סך של 9,000 ₪.  
25  
26 85. לטענתו יש לחייב את התובעת בתשלום מזונות עבר עבור ט' ו' בסך 257,000 ₪, וכן  
27 לחייבה במזונות עבור כל אחד מהבנים ט' ו' בסך 2,200 ₪ לחודש ומחצית הוצאות חינוך  
28 ובריאות עד הגיע כל אחד מהם לגיל 18 ושליש בתקופת שירותם הסדיר.  
29

### ג-3 דיון והכרעה

- 30  
31  
32 86. לאחר עזיבת התובעת את בית המגורים ב-9/16, שני הקטינים – ט' ו' נותרו בחזקת הנתבע  
33 ונותק הקשר עם התובעת. עד היום ובמשך 5 שנים מאז תחילת ההליכים לא זכתה התובעת  
34 לממש הורות אמיתית כלפי שלושת בניה. זמני השהות שנפסקו בהחלטות שיפוטיות מעולם



## בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תמ"ש 6638-12-15 א.צ.נ' צ.צ, תמ"ש 6573-12-15, תמ"ש 6600-12-15 ותמ"ש 60839-12-16

- 1 לא קוימו. הקשר היחידי של האם עם הקטינים הוא באמצעות גורמים מתווכים – הסעה  
2 לחוג וציפייה במשחקי כדורגל, מפגש חטוף בסיום יום הלימודים בבית ספר, מפגשי הורים  
3 ואירועים בבית ספר עדכונים מהורים וגורמים חינוכיים ומפגשים אצל המטפלת. הנתבע  
4 טען לאורך ההליך, על כך שלהבנתו "אין לחייב את הילדים לביקורים אצל אימם" (כפי  
5 שטען בפני העו"ס וצוין בתסקיר מיום 27.11.2016). וגם היום היא תלויה ברצונו של הנתבע  
6 אם הוא מאפשר לשני הבנים לשוחח עימה טלפונית, ורק ל' מבקר לעיתים רחוקות בביתה  
7 ולן בכל תקופה זו אולי חמש פעמים בביתה ועם ט' המפגשים רק בנוכחות האב.  
8
- 9 87. רק בשנת 2017 ובעזרת התגייסותו של הנתבע גם באמצעות הטלת סנקציות, שולבה  
10 המשפחה בהליך טיפולי שנמשך במשך שנתיים, כדי לבנות מחדש את האמון והקשר בין  
11 התובעת לילדיה.  
12
- 13 88. ההליך הטיפולי הניב תוצאות לא מספקות – הקטינים ט' ולי מדברים טלפונית עם התובעת,  
14 ל' ישן אצלה מספר פעמים בודדות, אך לא מתקיימים זמני שהות קבועים וניכר כי שניהם  
15 עודם מושפעים מהנתבע. בעוד הקטינה ר', חולקת זמני שהות 40% אצל הנתבע ו- 60% אצל  
16 התובעת.  
17
- 18 89. במרוצת ההליך לא נפסקו מזונות זמניים לאף קטין חרף בקשות שהוגשו.  
19
- 20 90. ביום 21.9.16 קבעתי כי החל מחודש 9/2016 יישאו הצדדים בחלקים שווים בעלות המעון  
21 של הקטינה ר'. וביום 3.11.2016 דחיתי את בקשת התובעת לחיוב הנתבע במזונות הקטינה  
22 ר' בנסיבות בהן היא "שוהה בזמני שהות שווים עם שני ההורים. ההורים יישאו בחלקים  
23 שווים בהוצאות גן, חינוך ובריאות של הקטינה ר' בלבד".  
24
- 25 91. ביום 3.11.2016 דחיתי את בקשת הנתבע לחיוב התובעת במחצית עלות חוגי הכדורגל של  
26 הקטינים ט' ולי.  
27
- 28 92. ובאותו היום, ניתנה על ידי החלטה בתיק המשמורת, לפיה יושת קנס בסך של 300 ₪ על  
29 הנתבע בגין כל מפגש שלא התקיים בין הקטינים לתובעת. החלטה זו ניתנה לאחר שכלו כל  
30 הקיצין, לאחר שהונחו בפני מספר בקשות מכוחן עלה כי הנתבע התנהל כהורה יחידי ויצר  
31 נתק בינם לבין התובעת עד שלא הגיעו לביתה המצוי ברחוב סמוך, ולאחר שהחלטתי מיום  
32 21.9.16 בה חייבתי את הנתבע לקיים את הסדרי הראייה ולהפעיל את סמכותו ההורית  
33 כלפי הקטינים, לא קוימה.  
34



## בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תמ"ש 6638-12-15 א.צ.נ' צ.צ., תמ"ש 6573-12-15, תמ"ש 6600-12-15 ותמ"ש 60839-12-16

93. בדיון מיום 19.1.2017 הוריתי בהסכמת הצדדים, לעניין הסדרי שהות של התובעת עם שני הבנים ל' וט' ולעניין המזונות כדלקמן: "לא יהיה חיוב במזונות, כל צד יישא בהוצאות הקטינים שעה שהם אצלו. לאחר חודש שבו יתקיימו הסדרי ראייה בין האם לקטינים, יושת על האם חיוב במחצית החוגים ושיעורים פרטיים של הקטינים ט' ול'....החיוב יהיה רטרואקטיבי, בכפוף לאמור לעיל, ממועד קיום המפגשים. ככל שהצדדים יעמדו במתווה זה, יהיה מקום לשקול לביטול ההחלטה שבגדרה הוטלה סנקציה על האב עבור אי עמידה בהסדרי ראייה. ככל שהצדדים לא יעמדו במתווה, תינתן החלטה בבקשה לאכיפת הסנקציה".
94. בהחלטה שניתנה על ידי בתום הדיון מיום 7.2.2019 ציינתי כי: "המפגשים היום בין האם לל' אינם מסודרים והוא אינו לן בביתה ואילו לגבי ט' אין תקשורת ישירה בניהם והוא אף אינו מבקר בביתה...כך גם איני מוצאת לנכון לפסוק בשלב זה מזונות זמניים בטרם קבלת דיווח מעודכן מהמטפלת..."
95. הקטין ט' כיום כבר בן 18 הקטין ל' הנו בן 14 שנים והקטינה ר' בת 6 שנים. מקור החיוב של כל הקטינים הנו מדין צדקה לפיו שני ההורים חייבים במזונות ילדיהם בהתאם להכנסותיהם ולזמני שהות של הקטינים אצלם. [בע"מ 919/15 פלוני נ' פלונית (פורסם בנבו, 19.7.17) פסקה 20 לפסק דינו של כבוד השופט פוגלמן, והאסמכתאות שם].
96. לטענת התובעת עקב הניכור ההורי הקיים וסרבנות הקשר של הקטינים אין לחייבה במזונותיהם ואילו הנתבע טען כי קיים קשר בין הקטינים לאמם בזכותו.
97. בעניינינו לא נמצאת על הפרק שאלת ביטול המזונות או הפחתתם, שכן לא נפסקו כלל מזונות זמניים מתחילתם של ההליכים, אלא עולה השאלה, האם כלל יש מקום להידרש רטרואקטיבית לפסיקת מזונות שני הבנים ממועד הגשת התביעות ואילך כבקשת הנתבע.
98. פסיקת המזונות הותנתה בהחלטות שונות בקיום זמני שהות קבועים וסדורים שלא יצאו לפועל בשל כך שהנתבע אינו מנצל את מעמדו בעיני הקטינים לקידום ממשי של מערכת היחסים שלהם ושיפור הקשר עם התובעת.
99. להורה שגרם לסרבנות הקשר ולא ניצל את השפעתו להעלאת היחסים של הקטינים עם ההורה האחר על דרך המלך, חייבת להיות אחריות ברורה למעשיו. אם יידע מראש שעלולים לא להיפסק מזונות להתבטל או לקטון, אולי ייזהר יותר בהתנהלותו.



## בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תמ"ש 6638-12-15 א.צ.נ' צ.צ., תמ"ש 6573-12-15, תמ"ש 6600-12-15 ותמ"ש 60839-12-16

100. במרוצת חמש השנים שחלפו ננקטו ניסיונות התערבות שיפוטיים וטיפוליים לחידוש הקשר. בסופם של ההליכים חודש הקשר אבל הוא עודנו תלוי על בלימה, אינו מוסדר ותלוי ברצונו של הנתבע. במשך תקופה זו נמנעה מהתובעת הורותה ואימהותה, זכותה לקחת חלק פעיל ורלבנטי בחיי הילדים בכל מימד ומישור אפשרי ולהיות בקשר עימם, וגם העתיד לא מובטח. ואין כל פיצוי על אובדנה, כאבה וסבלה.
101. הורה שגרם לסרבנות הקשר פוגע בטובת הילד ובזכויות ההורה האחר. הורה שכזה חייב לדעת שהוא עלול להיות חשוף לסנקציות כספיות וגם לכך שנטל החיוב במזונות יועבר לפתחו כולו או חלקו, וזאת כל עוד לא נפגע סיפוק צרכיו ההכרחיים של הילד.
102. אי פסיקת מזונות היא סנקציה בארגז הכלים השיפוטי להתמודדות עם סרבנות קשר בלתי מוצדקת והיא מתחייבת בעניינו לאור חלקו של הנתבע במצב שנוצר ואי התגייסותו ליצירת קשר נורמטיבי בין שני הבנים לתובעת. אי פסיקת מזונות גם מתבקשת לאור העובדה כי ההליך הטיפולי לשיקום הקשר שנמשך כבר מעל שנתיים הביא ליצירת קשר של שיחות ומפגשים בלבד, ולא מעבר לכך, הקטינים לא לנים או מבקרים בבית התובעת, ואף אין כל ערובה שיחול שיפור בעתיד הקרוב לעין כשאחד מבין השניים כבר בגר, ומשהוכח כי לנתבע הייתה את היכולת לספק את צרכיהם ההכרחיים של שני הבנים ואף מעבר לכך.
- [ראו: עמ"ש (מרכז) 56871-01-16 מ.ז.כ. נ' ע.ז.כ. (פורסם בנבו, 28.2.17); תמ"ש (ת"א) 29511-09-13 פלוני נ' אלמונים, (פורסם בנבו, 27.5.15)].
103. מ-9/16 ועד לשנת 2019 לא היה קשר ממשי בין האם לשני הבנים. בעקבות הטיפול חודש הקשר אך הוא רחוק מלספק. אי פסיקת מזונות רטרואקטיבית ולעיתים מתחייבת מטעמי צדק, חינוך והרתעה. יש קשר בין החובה הברורה מבחינה מוסרית ומשפטית לשלם מזונות לבין החובה של ההורה להיות נוכח בעולם הילד, משפיע, רלבנטי וכן בקשר עם הילד. היטיבה התובעת להסביר את המובן מאליו בעדותה: "לא ייתכן שאני צריכה לשלם מזונות על ילדים שאני לא רואה". הורה שהביא לניתוק קשר חייב לדעת שהוא עלול להיות חשוף לסנקציות כספיות שונות לרבות העברת נטל תשלום המזונות עליו. לא יתכן כי הפחתת או שלילת מזונות תהיה שמורה רק לנסיבות חריגות, שכן אז יהיה בכך מתן פרס להורה האחראי לכישלון בקשר. כך משך הזמן שחלף ואי מיצוי מקסימאלי מההליך הטיפולי הממושך כמו גם העובדה כי אין מקום שהאם תסתפק בחידוש שיחות בלבד והעדר מימוש הורותה במלואה, מצדיקים אי פסיקת מזונות, לבטח רטרואקטיבית, ועתידית ככל שלא יוסדר קשר קבוע, סדיר וממשי.



## בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תמ"ש 6638-12-15 א.צ.נ' צ.צ., תמ"ש 6573-12-15, תמ"ש 6600-12-15 ותמ"ש 60839-12-16

104. האיזון בין העדר חיוב הורה במזונות שעה שלא זכה לממש את הורותו ומצד שני העדר פגיעה מיידית בסיפוק צרכיהם ההכרחיים של הקטינים, התקיים בענייננו. האב כלכל את ילדיו מעבר לסיפוק צרכיהם ההכרחיים. הפער בהכנסות בין הצדדים אינו משמעותי והתובעת היא זו שכלכלה את הקטינה ר' במלוא צרכיה.
105. הנתבע עובד בסוכנות ביטוח "\*\*\*\*\*" ומשתכר כ- 8000 ₪ לחודש בתוספת אחזקת רכב בסך של 1340 ₪ (3 תלושי שכר 1-3/2019 שצורפו לתצהירו). הנתבע צרף לתצהירו אישור על קצבאות המל"ל משנת 2012-2016 וכן אישור על נכות רפואית שנקבעה לו מחודש 7/2015 על 61% לצמיתות. בסיכומיו צרף הנתבע דוח לפיו החל מחודש 8/2015 תעודכן קצבתו על סך של 1,545 ₪ (וכן יקוזזו לו סכומים שקיבל ביתר) בשנת 2016 קיבל הנתבע סך של 2,000 ₪ לערך קצבה חודשית מהמל"ל, בשנת 2019 הציג הנתבע אישור לקצבה ע"ס 344 ₪. לא ברור האם מדובר בהפחתה זמנית או שמא זוהי קצבתו של הנתבע כעת.
- הנתבע טען כי לצורך רכישת הבית ב\*\*\*\*\* נטל הלוואה על סך 200,000 ₪ ועוד 100,000 ₪ הלוואה מהעבודה, ובגין הלוואות אלו הוא מחזיר סך של 5,400 ₪ כל חודש. הנתבע צרף אסמכתא מבנק לאומי אודות הלוואה שנטל ביום 22.8.2016 על סך של 200,000 והחזר החודשי בגינה (בשנת 2019) היה על סך של 3,441 ₪ לחודש. בחודש ינואר 2019 יתרת ההלוואה למעסיקו עמדה על סך של 51,666 ₪ והחזר החודשי 1,667 ₪. קרי עבור שתי ההלוואות על פי הנתונים שהוצגו לפניי החזר החודשי הנו: 5,108 ₪.
- הנתבע צרף לתצהירו תדפיסי ויזה משנת 2018 אשר מהן ניתן להתרשם כי הנתבע משלם את בתי הספר של הקטינים ואת חוג מועדון הכדורגל שלהם וכן הוצאות קבועות של ביטוח לרכב, מועצה מקומית \*\*\*\*\* . ממוצע הוצאותיו בוויזה הנו 7,937 ₪ . בנוסף צרף הנתבע קבלות וחשבוניות שונות עבור הוצאות הקטינים והבית.
- בבעלות הנתבע כיום לאחר שרכש את חלקה של התובעת, הבית ב\*\*\*\*\* ששווי על פי הערכת השמאי דאז 2,050,000 ₪ ללא משכנתא. כמו כן, בבעלות הנתבע על פי חקירתו רכב.
106. התובעת עובדת בחברת "\*\*\*\*\*" בע"מ ומשתכרת סך של 13,700 ₪ לחודש. (תלושי שכר מחודש 1/2018 ועד לחודש 11/2018 צורפו לתצהירה). תלושי השכר כוללים בתוכם בנוסף שווי פלאפון (25 ₪) ורכב (3,440 ₪). התובעת צרפה ביום 23.5.2019 תלושים נוספים מחודש 12/2018 ועד לחודש 4/2019 כולל. ממוצע שכרה על פי תלושי שכר עדכניים אלו הנו 14,556 ₪. התובעת הסבירה כי תלוש אחד מחודש 12/18 שהנו על סך 18,650 גבוה מאוד בשל החזרי מס שקיבלה עקב הפקדה לקופת גמל. תלוש זה אכן חריג וגבוה ביחס לשאר התלושים שהוצגו.



## בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תמ"ש 6638-12-15 א.צ.נ' צ.צ., תמ"ש 6573-12-15, תמ"ש 6600-12-15 ותמ"ש 60839-12-16

- 1 התובעת נושאת במחצית דמי-צהרון לקטינה ר' (בסך 450 ₪) ובמלוא תשלום הוצאות  
2 החינוך והרפואיות וכל שאר הוצאותיה (לרבות ביגוד, הנעלה וכדומה). בנוסף טענה  
3 בתצהירה כי היא נושאת במלוא הוצאות הבריאות של הבנים ט' ולי' (80 ₪ לחודש) ובמחצית  
4 הוצאותיהם החינוכיות (300 ₪ לחודש) וחוג הכדורגל (340 ₪ לחודש) וטלפון נייד של לי' בסך  
5 80 ₪ לחודש וזאת אף ללא החלטה שיפוטית בעניין זה. כן הוסיפה התובעת כי היא רוכשת  
6 לקטינים ט' ולי' בגדים, ונעליים וקנתה עבורם טלפונים ניידים ורכשה מלוא הציוד לביה"ס.  
7 התובעת צרפה קבלות באשר לתשלום בריאות שלושת הקטינים בקופ"ח מכבי וכן חשבונית  
8 למנוי פלאפון של הבן לי', קבלה מתיכון \*\*\*\*\* על שם ט' (מיום 30.8.17) ע"ס 1,850 ₪  
9 כאשר צוין כי מחצית שולם ע"י התובעת ודמי הרשמה עבור חוג כדורגל של הבן ט'.  
10 התובעת גרה בשכירות בדירה בעלות חודשית של 5,500 ₪. קיימת לה הכנסה של דמי  
11 שכירות מן הדירה ב\*\*\*\* בסך של 3,000 ₪ לחודש.  
12 בבעלות התובעת (לאחר שרכשה מהנתבע) דירה ב\*\*\*\* אשר הוערכה דאז על ידי השמאי  
13 בשווי של 875,000 ₪ ורכב.  
14  
15 107. הפער בהכנסות הצדדים אינו דרמטי. לשניהם משכורת נאה. החזרי הלוואות שהנתבע נטל  
16 לצורך רכישת הבית ב\*\*\*\*\* בסך של כ-5,108 ₪ משתוות באומדנה להוצאות התובעת  
17 עבור השכרת דירה בסך של 5,500 ₪. התובעת משתתפת בחלק מהוצאות הקטינים ט' ולי' על  
18 אף שלא חויבה בכך והיא זו אשר דואגת למלוא כלכלתה והוצאותיה של הקטינה ר' (מלבד  
19 השתתפות הנתבע בצהרון). לכל אחד מהצדדים דירה הרשומה על שמו ולשניהם הוצאות  
20 אחזקת דיור.  
21  
22 108. הקטינים ט' ולי' התגוררו בבית האב מסוף שנת 2015 ואילך, והוא זה שנשא בעול פרנסתם  
23 ודאג לרווחתם הכלכלית ולצרכיהם הבסיסיים. הואיל ולא נפגע סיפוק צרכיהם ההכרחיים  
24 של הקטינים גם עניין המידתיות באי פסיקת המזונות לא הופר.  
25  
26 109. בסיכומו של דיון אני מורה כי אין חיוב במזונות על מי מהצדדים.  
27 הצדדים יישאו בחלקים שווים בהוצאות החינוך של כל הקטינים לרבות כל תשלומי בית  
28 הספר והגן.  
29 בנוסף במחצית הוצאות החינוך החריגות של שלושת הקטינים (ר', ט' ולי') אשר אינן מכוסות  
30 על ידי חוק חינוך חובה בהתאמה, והכל לפי הוראות אלו: השתתפות במחצית עלות קייטנת  
31 קיץ לפי תעריף של קייטנה עירונית בלבד, למשך חודש אחד לכל היותר לכל אחד מהילדים,  
32 עד חוג אחד לשנה לכל ילד לרבות ביגוד לחוג, תנועת נוער, נסיעה לפולין, רישיון נהיגה,  
33 הוראה מתקנת, ושיעורי עזר (ככל שיידרשו למי מהילדים, בהמלצת גורם מקצועי ו/או  
34 מחנך כיתה). כמו כן יישאו שני הצדדים בחלקים שווים בהוצאות בריאות חריגות אשר אינן





## בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תמ"ש 6638-12-15 א.צ.נ' צ.צ, תמ"ש 6573-12-15, תמ"ש 6600-12-15 ותמ"ש 60839-12-16

1 ממומנות ע"י ביטוח הבריאות הממלכתי, לרבות טיפולי שיניים, אורתודנטיה, משקפיים,  
2 טיפולים פסיכולוגיים, ריפוי בעיסוק, תרופות שאינן בסל הבריאות.  
3 החיוב במחציות עד הגיע כל אחד מהקטינים לגיל 18 ושליש בתקופת השירות הסדיר.  
4 הנתבע ימשיך לקבל לידיו את קצבאות הקטינים ט' ו' המשולמות לו ע"י המל"ל ובנוסף כל  
5 קצבה, גמלה או הטבה לה הם זכאים על פי כל דין. התובעת תקבל את קצבת הילדים עבור  
6 ר' וכן כל גמלה או הטבה לה הקטינה זכאית.

7  
8 110. באשר להחזר תשלומים מהמל"ל, הבקשה מתקבלת ביחס לסכומים שהתקבלו עבור אי מ-  
9 12/15 עד הגיעו לגיל 18, עבור ט' מ- 12/15 ועד 5/2017 ומ- 6/17 רק היתרה לאחר הפקדת  
10 חיסכון עד ל- 4/19, ו' מ- 12/15 ועד 5/17 ומ- 6/17 רק היתרה לאחר הפקדת חסכון עד ל-  
11 4/19. (נספח ב' לסיכומי התשובה לפיו החל מחודש 4/19 פוצלו קצבאות הילדים בין ההורים  
12 ונספח כה' לפיו מחודש 6/2017 הופקדו קצבאות שלושת הקטינים בחיסכון בחברת מיטב  
13 דש). חישוב ייעשה בהתאם על ידי הצדדים והוא יקוּזז מחלקה של התובעת בבית ב\*\*\*\*\*  
14 המופקד בנאמנות. הבקשה לחלוקת קצבת המל"ל של ר' נדחית בנסיבות בהן עול כלכלתה  
15 מוטל על התובעת.

16  
17 ד- תביעת רכושית תמ"ש 6600-12-15:

18  
19 **ד-1 טענות התובעת בתמצית**

20  
21 111. לטענת התובעת יש לדחות את בקשת הנתבע לחיובה בהחזר מחצית כספי הפיצויים בגין  
22 תאונת הדרכים אשר שמשו לרכישת בית הצדדים ב\*\*\*\*\*.

23  
24 112. התובעת טענה כי במשך 7 שנים שהנתבע היה מושבת עקב התאונה, היא דאגה לכלכלת  
25 הבית לבדה ועול הפרנסה היה על שכמה ולראייה צורפו דפי ח-ן בין השנים 2002-2007  
26 לתצהירה.

27  
28 113. לשיטתה בקשת הנתבע לחלוקה בלתי שוויונית, נובעת אך מנקמנות ואין במקרה דנן נסיבות  
29 מיוחדות המצדיקות סטייה מאיזון שיווני, במיוחד לאור העובדה כי לאחר רכישת הבית  
30 המשותף הצדדים היו נשואים 8 שנים נוספות.

31  
32 114. בסיכומי התשובה התייחסה התובעת לטענת הנתבע כי הוא רשאי לחזור בו מרישום הבית  
33 על שם התובעת וכי מדובר במתנה שלא הושלמה, והשיבה כי יש לדחותה הן מן הטעם



## בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תמ"ש 6638-12-15 א.צ.נ' צ.צ., תמ"ש 6573-12-15, תמ"ש 6600-12-15 ותמ"ש 60839-12-16

1 שמדובר בהרחבת חזית והדבר נטען לראשונה בסיכומים והן מן הטעם שלא מדובר בכספי  
2 מתנה אלא בכספים שנכנסו לחשבון המשותף והם רכוש של שני הצדדים.  
3  
4 115. עוד טענה כי בתקופה בה הנתבע לא עבד נכנסו לחשבונם של הצדדים כספי הירושה  
5 מהוריה בסך של 330,000 ₪ ושחררה קרן השתלמות שלה בכדי לממן ניתוח בגבו של  
6 הנתבע. התנהלות זו מצביעה על כוונת שיתוף כללית בין הצדדים ולכן אין מקום לדרישתו  
7 של הנתבע להוציא מאיזון הזכויות את כספי הפיצויים. בסיכומי התשובה ציינה כי דרישתו  
8 של הנתבע שהיא תתחלק עמו בחוב לביטוח לאומי בגין תשלומי יתר שקיבל בקצבת הנכות  
9 גם אינה עולה בד בבד עם דרישתו לחלוקה לא שוויונית. לדבריה הנתבע ניסה להציג כי  
10 לכאורה קיים פער משמעותי בתרומתו בצבירת הכספים אולם יש להתחשב בתרומתה של  
11 התובעת ובנשיאתה בנטל הפרנסה ובטיפול בה בתובע ובשלושת הקטינים.  
12

13 116. אליבא דנתבעת, יש לפעול לפי חלופה ב' לחוות דעת האקטואר ולאזן הזכויות במועד מימוש  
14 הזכויות בפועל. התובעת טענה בסיכומי התשובה כי דרישת הנתבע לאמץ את חלופה א' (קרי  
15 שהתובעת תעביר לנתבע 40,993 ₪ מכספי הפנסיה) אינה עולה עם דרישותיו לחלוקה בלתי  
16 שיוונית. בנוסף, יש לחייב הנתבע ליתן לתובעת מחצית משווי הרכב שמכר לפי שווי נכון  
17 למועד הקרע. באשר למיטלטלין של הצדדים, אלה חולקו בהתאם להחלטת בית המשפט.  
18

### ד-2 טענות הנתבע בתמצית

21 117. הנתבע ציין כי בתקופת השיקום קיבל קצבה קבועה וחודשית בסך 2,000 ₪ וכן שני סכומים  
22 חד פעמיים של 250,000 ₪ וסיוע מהוריו מדיי חודש בסך של 1,500 ₪. בנם הבכור מגיל 15  
23 מתגורר אצל אמו של הנתבע. נוסף לכל אלו קיבל סכום פיצוי על סך של 1,180,000 ₪  
24 (במקום קצבה לכל החיים שיכול היה לקבל) מחציתם הוא דורש בחזרה ממנה. לטענתו  
25 הבית \*\*\*\*\* טרם נרשם על שם הצדדים ויש בגינו אך הערת אזהרה לטובתם. לא יהא זה  
26 צודק שאישה שבגדה תהנה מהכאב והסבל שלו בגין התאונה ולכן יש צורך לעשות שימוש  
27 בסעיף 8 לחוק.  
28

29 118. עוד טען כי בהתאם לסעיף 5 ב' לחוק המתנה הוא רשאי לחזור בו מן המתנה בלי לתת לכך  
30 סיבה, כל עוד לא הושלמה המתנה ובענייננו יש גם התנהגות מחפירה מצידה. הנתבע הדגיש  
31 כי יש לשקול החלת סעיף 28(2) לחוק במקרים בהם מתעוררת סוגיית נכסי קריירה או  
32 במקרים בהם חלוקה שווה תביא לחוסר צדק וחוסר סימטריה כלכלית משמעותית בין  
33 הצדדים ולקשיים כלכלים לאחד מהם.  
34



## בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תמ"ש 6638-12-15 א.צ.נ' צ.צ., תמ"ש 6573-12-15, תמ"ש 6600-12-15 ותמ"ש - 60839-12-16

119. הנתבע ביקש לחרוג מכללי החלוקה המקובלים ומשיקולי צדק להורות על תשלום על פי חלופה א' בחו"ד של רו"ח וקנין, כיוון שקיימים פערים כלכלים בין הצדדים ופערי השתכרות ומשום שיש צורך להביא את הסכסוך לסיומו ולבצע איזון, בפרט כשמדובר בסכום קטן והכספים כבר בידי ב"כ הצדדים. עוד דרש הנתבע כי התובעת תשיב לו סך של 11,442 ₪ מחצית החוב ששולם על ידו למל"ל לאחר היום הקובע עבור תקופת החיים המשותפים.

### ד-3 דיון והכרעה

120. הצדדים הסכימו לפרק את השיתוף בשתי הדירות, וההפרש הכספי בין שתי הדירות בסך של 447,797 ₪ לטובת התובעת, מופקד בנאמנות.

121. אין מחלוקת כי בית הצדדים ב\*\*\*\*\* נרכש מכספי הפיצויים שקיבל הנתבע בעקבות תאונת דרכים.

122. הנתבע סבור כי יש לחייב את התובעת בהשבת מחצית מכספי הפיצויים בסך של 590,000 ₪. לטענתו קיימות נסיבות המצדיקות סטייה מחלוקה שווה שכן מלוא מימון רכישת הבית בוצע מכספי תאונת הדרכים, שאין דינם להתחלק על פי חוק, ולאור ההתחשבות בפערים כלכליים ופערי השתכרות.

123. התובעת טענה כי חלוקה בלתי שוויונית תיעשה במקרים קיצוניים בלבד. בהתאם לפסיקה יש לעשות שימוש זהיר בסעיף זה והמקרים בהם השתמשו בתי המשפט בחלוקה כזו הייתה במקרי אלימות או הברחת רכוש. התובעת הפנתה לפסיקה בה נדחו טענות לשימוש בסעיף 8 (2) בגין בגידה של אחד מבני הזוג.

124. השאלה היא האם יש להורות על חלוקה בלתי שוויונית של כספי הפיצויים בין הצדדים. סעיף 8(2) לחוק יחסי ממון בין בני זוג, התש"ל-1973 קובע כי :  
"ראה בית המשפט או בית הדין נסיבות מיוחדות המצדיקות זאת, רשאי הוא, לבקשת אחד מבני הזוג – אם לא נפסק בדבר יחסי הממון בפסק דין להתרת נישואין – לעשות אחת או יותר מאלה במסגרת איזון המשאבים :



## בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תמ"ש 6638-12-15 א.צ.נ' צ.צ., תמ"ש 6573-12-15, תמ"ש 6600-12-15 ותמ"ש 60839-12-16

- 1 .....  
2 (2) לקבוע שאיזון שווי הנכסים, כולם או מקצתם, לא יהיה מחצה על מחצה, אלא לפי  
3 יחס אחר שיקבע בהתחשב, בין השאר, בנכסים עתידיים, לרבות בכושר ההשתכרות של  
4 כל אחד מבני הזוג".  
5  
6 125. הכלל בחוק יחסי ממון הינו איזון שווה של הנכסים בני האיזון בין בני הזוג. סטייה מכלל  
7 זה תעשה רק בנסיבות מיוחדות לאחר שנבחן "מכלול נסיבותיו של כל מקרה לגופו  
8 בהתחשב בכלל השיקולים הרלוונטיים" (בג"ץ 4178/04 פלוני נ' בית הדין הרבני לערעורים  
9 [פורסם בבנו], 13.12.2006). סעיף 8 מאפשר גמישות רבה לערכאה השיפוטית והוא כלי  
10 הנועד לאזן את הנכסים בין הצדדים באופן הוגן על פי שיקולים כלכליים ואחרים.  
11 126. בפסיקה נקבע כי טענות לחלוקה בלתי שוויונית בגין בגידה וניאוף שפירקו את התא  
12 המשפחתי אינם עילה מספקת המצדיקה חריגה מהכלל שהנו חלוקה מחצה על מחצה.  
13 הנתבע אינו מעלה בכתבי טענותיו את נושא הבגידה כעילה לחלוקה לא שוויונית. אולם הוא  
14 העיד כי אם הצדדים לא היו מתגרשים, לא היה פועל לשנות את הרישום, ומותר את שמה  
15 של התובעת כבעלת מחצית הזכויות בבית (עמ' 20 ש' 32-34). דהיינו הגירושין שנגרמו בעטייה  
16 של הבגידה הן המניע לבקשה לחלוקה בלתי שווה.  
17  
18 127. הלכה פסוקה היא כי לא ניתן לפרק שיתוף בדירת מגורים באופן של חלוקה בלתי שוויונית  
19 אם נרשמה הדירה על שני הצדדים בחלקים שווים, וזאת ללא קשר כיצד נרכשה או מי מימן  
20 אותה וזאת בתנאי שלא נערך הסכם ממון לגבי הדירה (ע"א 384/88 זיסרמן נ' זיסרמן  
21 [פורסם בבנו: 21.9.89], תמ"ש (י-ם) 21230/07 נ. ק. נ' ל. ק. [פורסם בבנו: 06/10/2011]  
22 ועוד) בע"א 66/88 תמר דקר נ' פליקס דקר [פורסם בבנו מיום 26.3.89 נפסק:  
23 "כאשר הסכם לרכישת נכס נעשה על-ידי שני בני-זוג, יש בכך ביטוי לרצונם לחלק את הזכויות  
24 ביניהם באופן שווה, יהא חלקו בהשקעה של כל צד אשר יהא. ישנם מצבים תדירים, בהם בני הזוג  
25 הנישאים רושמים דירה על שם שניהם, והכסף ניתן על-ידי צד אחד בלבד. האם פירוש הדבר,  
26 שאחרי שנים ניתן יהיה לגלגל את העניין אחורה ולבטל שיתוף, שביטוי ברישום מקובל מאוד  
27 במציאות הישראלית, בהסתמך על המקורות הכספיים ששימשו כל צד במועד כלשהו בעבר? סבורני,  
28 כי יש להשיב על כך בשלילה. כאשר בני-זוג רושמים נכס בבעלות משותפת, הרי ההנחה היא,  
29 שבני הזוג התכוונו לאיזון ולשוויון, וכל תרומת יתר של צד אחד היא בגדר ויתור או מתנה של צד זה  
30 לצד האחר. תרומה כזו קשורה עם הנישואין, והיא מוצאת את ביטויה בהסכמה על רישום הבעלות  
31 המשותפת. גישה אחרת תרוקן את הרישום המקובל של שיתוף ברכוש בדירה של בני-זוג מתוכנו  
32 ותהפוך אותו לאות מתה."  
33  
34 128. עוד נקבע כי השקעה בלתי שוויונית בדירה היא למעשה מתנה שהושלמה אם נרשמה הדירה  
35 בחלקים שווים ולא ניתן לחזור מן המתנה, ובמקרה כזה אין לתור אחר מקור הכספים



## בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תמ"ש 6638-12-15 א.צ. נ' צ.צ, תמ"ש 6573-12-15, תמ"ש 6600-12-15 ותמ"ש 60839-12-16

- 1 שהושקעו: "השקעת כספים עודפים על ידי מי מבני הזוג לצורך רכישת דירה, שנרשמה  
2 בחלקים שווים על שם שני בני הזוג, נשלטת על ידי דיני המתנה. במצב בו בני זוג השקיעו  
3 בדירה ביחס שונה, אך רישום הבעלות בדירה לא משקף יחס שונה זה, אלא רישומה של  
4 הדירה נעשה שווה בשווה, מדובר במתנה שהושלמה עם נתינת הכספים ורישום הדירה,  
5 שהעניק מי שהשקיע כספית יותר ואין הוא יכול כעת לדרוש אותה חזרה. בהתאמה, אף  
6 בענייננו אין התובעת יכולה לדרוש את ההון שהשקיעה בדירה המשותפת משזו נרשמה שווה  
7 בשווה על שם שני הצדדים." על פסק דין הוגש ערעור לבית המשפט העליון אשר נדחה  
8 מטעמים שבעובדה ומטעמים של אי התערבות בגלגול שלישי. (עמ"ש 61008-06-13 נ.מ.א. נ'  
9 נ.י.א. [פורסם בנבו ביום 11.6.2014].
- 10 129. במקרים חריגים התירו בתי המשפט סטייה מן הכלל ואפשרו חלוקה לא שווה של כספי  
11 התמורה גם לגבי דירה הרשומה על שם שני הצדדים. בתמ"ש 24881-12-13 ד.ב. נ' ד.ע.ב.  
12 [פורסם בנבו ביום 11.7.16], נקבע כי האיזון לא יהא שוויוני בשל אלימות, הברחת רכוש  
13 ופערים כלכליים בין הצדדים וכן השבתם של תשלומי משכנתא ששולמו במהלך החיים  
14 המשותפים רק על ידי האישה. בתמ"ש 52556-07-15 י.ה. נ' ל.ה.ע. [פורסם בנבו ביום  
15 24.1.2018] סטה בית משפט מן ההלכה הנהוגה, ונקבע כי תרומתה הניכרת של האישה  
16 לרכישת הדירה הנה ההצדקה לחלוקה בלתי שווה של דירת המגורים, בין יתר השיקולים  
17 שנמנו הייתה העובדה כי הדירה נרכשה מכספי דירה אחרת שהייתה לאישה, הצדדים היו  
18 נשואים רק 4 שנים וכן לבעל היו דירות נוספות על שמו.
- 19  
20 130. מן הכלל אל הפרט.  
21
- 22 131. בסיכומיו העלה הנתבע לראשונה את הטענה כי קיימת רק הערת אזהרה לטובת הצדדים  
23 וכי עסקת המתנה במקרקעין לא הושלמה, ולכן הוא רשאי לחזור בו מן המתנה לרבות בשל  
24 התנהגות מחפירה של מקבל המתנה. טענות אלו הועלו רק בסיכומים ואין מקום לשעות להן  
25 בפרט שבעל הדין שכנגד התנגד להן (יי זוסמן, עמ' 512-513).
- 26  
27 132. למעלה מהנדרש, גם אם היינו נדרשים לכך, הן היו נדחות, לאור הודאת הצדדים כי הם  
28 רואים את הבית ב\*\*\*\*\* כרשום על שם שניהם. בחקירתו של הנתבע הוא נשאל לגביו  
29 והשיב כי הצדדים רכשו את הבית יחד בשנת 2009 ורשמו מחצית הזכויות על שם התובעת  
30 כיוון שהיא הייתה אשתו (עמ' 19,20) ולא טען כי מדובר בכלל ב"מתנה" מצדו. אומד דעתם  
31 של הצדדים כפי שבא לידי ביטוי במהלך חייהם מלמד כי שניהם ראו את הבית כמשותף.  
32 הפיצויים לכתחילה הופקדו בחשבון המשותף במהלך חייהם המשותפים, הוטמעו "בפול  
33 המשותף" ולאחר מכן הושקעו ברכישת הבית. על כן, דינם כדין רכוש משותף של הצדדים.



## בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תמ"ש 6638-12-15 א.צ.נ' צ.צ., תמ"ש 6573-12-15, תמ"ש 6600-12-15 ותמ"ש 60839-12-16

- 1  
2 133. טענתו החלופית של הנתבע היא כי ישנם פערי השתכרות גדולים בין הצדדים אשר מצדיקים  
3 חלוקה בלתי שוויונית.  
4 "ש. מה הסיבה שלה לא מגיע חצי?  
5 ת. היא המשיכה לקבל משכורת ויש לה קרנות פנסיה אני כל הפיצוי שלי הלך לבית ולקנות  
6 את הבית חזרה לקחתי הלוואות  
7 ש. בחרת לשתף אותה ולקנות את הבית חצי על שמה, למה היום אתה חושב שלא מגיע לה  
8 חצי?  
9 ת. היום אני לבד והיא מרוויחה 50% יותר ממני במשכורת ויש לי הלוואות על הבית, כל  
10 הפיצוי והתאונה הכל הושקע ויצא ממני".  
11  
12 134. אלא שגם לטענתו זו אין כל בסיס. נתוני הכנסתם של הצדדים נבחנו בדיון בתביעת המזונות  
13 ולא נמצא פער דרמטי ביניהם המצדיק איזון לא שוויוני. שניהם מרוויחים מעל השכר  
14 הממוצע במשק, לכל אחד בית רשום על שמו ורכב פרטי.  
15  
16 135. במהלך שמונה השנים שהנתבע לא עבד, הוא קיבל קצבת נכות בסך של 2000 ₪ ופיצויים.  
17 התובעת השתכרה בממוצע סך 4,541 ₪ בחצי משרה בשנת 2002 ובשנת 2007 שכרה עמד על  
18 סך 5,726 ₪ וצמח עם השנים (נספח ז' דפי חשבון בנק של הצדדים משנת 2002 ועד לשנת  
19 2007).  
20  
21 136. בשנת 2003 שחררה התובעת קרן השתלמות שלה לחשבון הצדדים על סך של 11,162 ₪  
22 (נספח ז'1). התובעת טענה כי שחרור קרן ההשתלמות היה לצורך מימון ניתוח פרטי לנתבע.  
23 הנתבע בחקירתו השיב כי אינו יודע אם זה לצורך הניתוח "אולי" אך אישר כי עבר 3  
24 ניתוחים פרטיים (עמ' 19). מכל מקום, אין חולק כי כספי הקרן של התובעת נכנסו לחשבון  
25 המשותף ושימשו את המשפחה. בשנת 2007 הופקד לחשבון המשותף של הצדדים ירושת  
26 הוריה. הנתבע אישר כי הופקדו כספי ירושה בסך של 250,000 ₪ בעוד התובעת טענה לשווי  
27 של 330,000 ₪. הנתבע צירף הסכם גישור עם חברת איילון שלפיו קיבל סך של 84,000 ₪  
28 (ללא שכ"ט עו"ד) עבור אובדן כושר עבודה בגין התאונה. בנוסף פיצוי מחברת הכשרת  
29 היישוב על סך 1,180,000 ₪ (נספח ד' לתצהיר הנתבע).  
30  
31 137. במהלך שמונה שנות השיקום של הנתבע, פרט לעבודתה, טיפלה התובעת בבני המשפחה  
32 ודאגה לניקיון, בישול וכל אחזקת הבית: "אני כל השנים שהוא קיבל את הפיצוי הזה אני  
33 פרנסתי לבד, טיפלתי בו, אני יצאתי לעבוד יום יום וגם דיי תקעתי את עצמי מבחינה



## בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תמ"ש 6638-12-15 א.צ.נ' צ.צ, תמ"ש 6573-12-15, תמ"ש 6600-12-15 ותמ"ש 60839-12-16

- 1 מקצועית ויכולתי להגיע לדרגות יותר גבוהות כי עבדתי חצי משרה כי הוא לא יכול היה  
2 לטפל ולהוציא את הילדים, לא היה לנו כסף לצהרונים ולא השתלם לי לעבוד משרה מלאה  
3 אז למענו ולמען ה-8 שנים שהיה בטיפולים למה זה לא מגיע לי?...." (עמ' 22).  
4
- 5 138. נקודת המוצא היא כי כספים המתקבלים כפיצויים בגין נזקי גוף אינם נכללים במסת נכסי  
6 האיזון ואינם בני איזון. הרציונל הוא שאלו כספים שנועדו לשקם ולהקל על חיי הנפגע  
7 ולהשיבו עד כמה שניתן למצבו לפני קרות התאונה, לכן המחוקק הוציאם מכלל הנכסים בני  
8 האיזון שיוותרו בידי הנכה (ראה: תמ"ש (ת"א) 10279-10-10 ל.ד. נ' ל.ד. [פורסם בנבו ביום  
9 17.10.2013]. אלא שבענייני כספי הפיצויים שימשו לרכישת בית המשפחה בו גדלו את  
10 ילדיהם המשותפים עוד 7 שנים לאחר מכן ובשנת 2014 נולדה בת נוספת. בנוסף גם התובעת  
11 הטמיעה לטובת התא המשפחתי כספים שאינם בני איזון מירושת הוריה. הצדדים בחרו  
12 לשתף אחד את השני בכספים שאינם בני איזון ואלה הוטמעו באופן שלא ניתן להפרידם  
13 עוד. העובדה היא אחת במהלך חיי הנישואין אחדו הצדדים את כל משאביהם ופעלו תוך  
14 מאמץ משותף לצבור את רכושם.  
15
- 16 139. בנסיבות, הבית ב\*\*\*\*\* הינו בגדר נכס משותף ששווי יאוזן באופן שווה בין הצדדים.  
17
- 18 140. באשר לאיזון זכויותיהם הממוניות, מיום הנישואין ועד למועד הקרע, הוגשה חוות דעתו של  
19 רו"ח ואקנין (נספח ה' לתצהיר התובעת).  
20
- 21 141. הוצעו על ידו שתי חלופות:  
22
- 23 **חלופה א':** זכויות התובעת 180,121 ₪ וזכויות הנתבע 81,986 ₪. ההפרש בין השניים הנו  
24 40,993 ₪. ולפיו "האישה תעביר לבעל כיום סך 40,993 ₪, לאיזון כולל של עודף  
25 זכויותיה".  
26
- 27 **חלופה ב':** "לפי אפשרות זו, זכויות הצדדים תאוזנה בעת מימושן בפועל על ידי הצדדים,  
28 בהתאם למועדי האיזון שלהלן: 1. ביום 30.1.20 תעביר האישה לבעל סך של 12,205 ₪.  
29 הסך יעודכן מיום חוה"ד ועד למועד התשלום לפי תשואת קרה"ש אלטשולר שחם בתקופה  
30 זו. 2. ביום פרישת הבעל מעבודתו, יעביר הבעל לאישה סך של 10,877 ₪. הסך יעודכן מיום  
31 חוה"ד ועד למועד התשלום לפי שיעור עליית השכר הממוצע במשק בתקופה זו. 3. איזון  
32 החסכונות הפנסיוניים של הצדדים.....(כפי המפורט בחוות הדעת)".  
33



## בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תמ"ש 6638-12-15 א.צ.נ' צ.צ., תמ"ש 6573-12-15, תמ"ש 6600-12-15 ותמ"ש 60839-12-16

- 1 142. התובעת בסיכומיה בקשה לפעול על פי חלופה ב' כיוון שחלופה זו הנה בהתאם להוראות  
2 החוק לחלוקת חיסכון פנסיוני. הנתבע לעומת זאת מבקש לפעול על פי חלופה א' וזאת  
3 משיקולי-צדק המצדיקים לחרוג משיקולי החלוקה המקובלים כיוון שישנם פערי השתכרות  
4 וכן כדי להביא הסכסוך לסיומו ובפרט שמדובר בסכום נמוך שניתן לפרעו מכספי הנאמנות.  
5
- 6 143. אמנם הגישה הרווחת בפסיקה הינה איזון זכויות פנסיה במועד התגבשותן והבשלתן בפועל  
7 (ראו: תמ"ש (נצרת) 7801-11-08 ח.ד. נ' מ.ד. [פורסם בנבו] (18.10.11), תמ"ש (חי) 44621-  
8 06-11 ט.ט. נ' א.ס. [פורסם בנבו] (07.04.13), בעמ"ש 8952-03-20 פלונית נ' אלמוני [פורסם  
9 בנבו] (16.6.2020)). אלא שבענייננו, לאור העובדה כי עדיין קיימת חשדנות בין הצדדים ולאור  
10 קביעתי כי תעשה חלוקה שוויונית בכספי הפיצויים שקיבל הנתבע, רצוי להביא את  
11 הסכסוך הרכושי לסיומו בפרט שמדובר בסכום נמוך שניתן לפרעו מכספי הנאמנות.  
12 ועל כן, אני מורה על ביצוע איזון מיידי לפי חלופה א', ועל התובעת להעביר סכום של 40,993  
13 ₪ נומינלי (ללא הוספת הפרשי הצמדה וריבית) לנתבע לאיזון כולל של עודף זכויותיה.  
14  
15
- 16 144. באשר לחוב המל"ל שנדרש לאחר המועד הקובע, בגין תשלומי יתר שהופקדו לחשבון  
17 המשותף בתקופת חייהם המשותפת של הצדדים.  
18
- 19 145. התובעת התנגדה בסיכומי התשובה לשיתופה בחוב כיוון שהנתבע ביקש חלוקה בלתי  
20 שוויונית. מאחר ונדחתה בקשת הנתבע לחלוקה בלתי שוויונית, אין כל סיבה לכך שמחצית  
21 החוב לא ייגבה מהתובעת. אשר על כן, התובעת תעביר לנתבע מחצית החוב למל"ל על סך של  
22 5,721 ₪.
- 23
- 24 146. הצדדים חילקו ביניהם את המיטלטליו, ברם נותרה מחלוקת לגבי רכב משותף שהיה רשום  
25 ע"ש הנתבע והיה בשימוש, מסוג סוזוקי אלטו מ.ר. 5151258 שנת ייצור 2014. הנתבע לא  
26 סתר טענה זו. בסיכומיה צוין כי הרכב נמכר למעסיקו של הנתבע והתמורה נתקבלה רק  
27 לידיו. אני מורה כי הנתבע ישלם לתובעת מחצית שווי הרכב נכון למועד הקרע.  
28
- 29 147. סיכומו של דבר
- 30
- 31 א. נדחית בקשת הנתבע לחלוקה בלתי שוויונית לפי סעיף (2)8 לחוק בכספי הפיצויים  
32 בגין תאונת הדרכים שהושקעו ברכישת בית משותף.





## בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תמ"ש 6638-12-15 א.צ.נ' צ.צ, תמ"ש 6573-12-15, תמ"ש 6600-12-15 ותמ"ש 60839-12-16

- 1 ב. הצדדים יפעלו על פי חלופה א' בחוות דעת האקטואר לצורך איזון זכויותיהם  
2 והתובעת תעביר לנתבע את הסכום בסך של 40,994 ש"ח.
- 3 ג. התובעת תעביר לידי הנתבע סך של 5,721 ₪ בגין החוב שנצבר בתקופת חייהם  
4 המשותפת למל"ל.
- 5 ד. הנתבע יעביר לידי התובעת מחצית שווי רכב הסוזוקי נכון למועד הקרע לפי  
6 מחירון.
- 7 ה. התובעת תעביר לידי הנתבע את קצבאות הילדים של שני הבנים ששולמו לחשבונה  
8 לפי החישוב שנקבע.
- 9 ו. מהכספים המוחזקים בנאמנות בסך של 447,797 ₪ יקוזזו התשלומים והיתרה  
10 תועבר לידי התובעת.  
11
- 12 148. הוראות אופרטיביות ניתנו בתום הכרעה של כל תביעה.  
13
- 14 149. אין חיוב בהוצאות.  
15
- 16 150. המזכירות תמציא את פסק הדין לצדדים ותסגור את התביעות שבכותרת.  
17  
18  
19 ניתן היום, כ"ה חשוון תשפ"א, 12 נובמבר 2020, בהעדר הצדדים.  
20

רונית גורביץ, שופטת

21  
22  
23  
24